

Postás Kupa Bükkszentkereszten

KOVÁCS ÁDÁM NYERTE A SPRING CUP-OT

A Spring Cup hosszú ideje amolyan skandináv szezonnyitónak számít, már ha Dániát Skandináviához soroljuk. Az esemény rangját jelzi az is, hogy zsinórban ötödször világranglista futamként került megrendezésre. A versenyközpont Hillerød városa volt, a versenyre pedig egy vadiúj – GPS és lézeres légifutó technikával felújított – térképpel készültek a rendezők Tisvilde Hegn környékéről. A terep nem tűnt túlságosan bonyolultnak: tengerparti terület nagy lapos részekkel és homokbuckákkal, amiket változatos fedettségű erdő (vagy mező) borít, és az úthálózat is meglehetősen sűrű. Várható volt, ami végül be is igazolódott: veszett tempóban lehet haladni, és szoros versenyben fognak eldőlni a helyezések. Ádám a rajtlista hátsó részébe került (177.-nek rajtolt a 190 indulóból), közvetlenül Christian Christensen mögé, akire a pálya első negyedében ráfutott. Innentől a célig együtt haladtak, a részdők tanulsága szerint Ádám vezetésével.

Az első néhány átmenettől eltekintve Ádám, Daniel Hubmann és Matthias Merz álltak az első három helyen. Ám amíg a svájciaknak becsúztak fél-egy perces hibák, Ádám hibátlanul haladt, és az utolsó előtti ponton átvette a vezetést, amit már nem is engedett ki a kezéből, így sikerült 6 illetve 18 másodperccel megvernie az utóbbi két világbajnokság normáltávjú győztesét! Összességében kevesebb, mint 63 perc alatt teljesítette a 13,6 km-es pályát, ami 4'38"-es kilométer átlagnak felel meg, ez a szám önmagáért beszél! Győzelmével egyébként 1333 világranglista pontot szerzett, ami az idei 5. legjobb pont, és ezzel 12 helyet javítva a 43. a világranglistán.

A verseny honlapja: <http://www.springcup.dk/springcup/>

GÖSSWEIN CSABA VÁLTÓJA HAR- MADIK A 10MILA-N

Perstorps környékén zajlott a svédnek legnagyobb váltóversenye, a 10MILA. Örvendetes számban találhattunk magyarokat is a rajtlistában. A legnagyobb sikert Gösswein Csaba könyvelhette el, aki az OK Linne 1. váltó tagjaként a dobogóra állhatott.

A tízfős váltóversenyen 349 csapat állt rajthoz. Miután a skandinávok számára óriási presztízsértéke van a versenynek, minden klub igyekezett a legerősebb összeállításban kiállni, így bevetették az idegenlégiósokat is. Így került a versenyre hét magyar fiatalember is. Gösswein Csaba (OK Linné 1), Szabó András (Rajamäen Rykmentti 2) és Józsa Gábor (Östmarka OK 1) első futóként indultak. Csaba végig az élbollyal haladt, és végül 15. helyen hozta a váltót 46 másodperc hátránnyal, Bandi az 50. (3:57 hátrány), Gábor pedig a 138. (10:51 hátrány) pozícióban ért célba.

Negyedik futóként – az éjszakai hosszú pályán – szerepelt Zsebeházy Isti (Östmarka OK 1) és Kerényi Máté (Rajamäen Rykmentti 2). Máté a 39. legjobb idővel hozta fel csapatát az 56-ról az 51. helyre; Isti pedig a 69. legjobb idővel a 136-ról a 111-re. Ötödik futó volt egy rövid pályán Lenkei Zsolt (IFK Moras OK 1), aki 12. legjobb időt futotta, így a 31. pozícióból feljött 26-nak. Az OK PAN-Kristianstad kilencedik futója volt Kovács Ádám, aki a 7. legjobb időt érte el, és ezzel ugyanezen a helyen tartotta a váltóját.

A közel tízórás versenyt végül a Kristiansand OK 1 váltója nyerte, több mint négy perc előnnyel a Kalevan Rasti 1 és az OK Linné 1 előtt, így Gösswein Csaba a dobogóra állhatott. Kovács Ádám váltója a 7., Szabó Bandi és Kerényi Máté a 62., Zsebeházy Isti és Józsa Gáboré a 95. helyen végzett.

A verseny honlapja: <http://www.10mila.se>
Forrás: mtfisz.hu

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2009. 4. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Máthé Fanni, Nemesházi László,
Spilkóné Bacsó Piroska
Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzártá megjelenik

	4. szám	05. 05.	05. 15.
4. szám	06. 09.	06. 19.	
5. szám	07. 07.	07. 17.	
6. szám	08. 04.	08. 14.	
7. szám	09. 29.	10. 09.	
8. szám	10. 27.	11. 06.	
9. szám	11. 24.	12. 04.	

Megrendelhető
a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

POSTÁS KUPA, DOBÓ SPRINT, EDZŐTÁBOR a válogatott szemszögéből

Április elején sűrű volt a programja a válogatott keretnek, a címben említett események – fordított idő-sorrendben – hét nap alatt pörögtek le. Közbevetőleg megjegyezve: az Országos Hosszútávú Bajnokság után két nap pihenő jutott. Ez nem könnyítette meg a dolgunkat. A VB edzőtáborok érthetően a nagy versenyekhez kapcsolódnak, bár ezt kevés nemzet használta most ki, mi részt vettünk a finnkel, norvégokkal, svájciakkal, osztrákokkal és a többiekkel.

Pályaelemzés

Végül is 7 edzés mellett 5 versenyfutam, összesen 12 futás a somoskői fáradtsággal a lábakban. Ez bárkinek sok lett volna, így egy-egy pihenő szükséges volt közben. Az edzések sokfélesége segített némiképp – ez a program nem volt unalmas.

Mi haszna is van egy ilyen edzőtábornak? Ilyen körülmények között nyilvánvalóan nem a tájékozódás tanulása a cél. VB edzőtábor – ismerkedés a résztvevők számára – nekünk viszont itthon van. Valóban a terep hazai, de a mieink többsége sem erre edz rendszeresen, tehát az alkalmazkodás lényeges, fizikai és technikai téren egyaránt. Évi például úgy utazott haza, hogy a hátralévő időt kihasználja az erősen kőves terepeken való fizikai edzésekre, mert fejlődnie kell ezen a téren. A tereppel, tájékozódással kapcsolatos tapasztalatokat összegezzük és egymással megosztva a lehető legtöbb ismerettel felvértezve készülünk, azaz otthoni felkészülésünk fontos kiegészítői a VB edzőtáborok, mert hiszen nem ez volt az első és nem is az utolsó.

A határ túloldalán, Szilice környékén kezdünk három edzéssel, amit Pollák Jozsóék

rendeztek. 5 körös résztávós technikai, pálya utak nélküli térképpel, alapvetően a domborzat alapján való tájékozódással, normál pálya hosszú – útvonalválasztást kínál – átmenetekkel. A napi kétszer 90 km utazás időigényes volt, de az edzések színvonala miatt megérté, mindhárom alkalommal igényes pályákon futhattunk. A szilicei karszt nem ugyanaz, mint az aggteleki, és főleg más, mint a bükk. A domborzat hasonló, bár a töbrök mérete eltérő, inkább kisebbek, a növényzet azonban alapvetően különbözik, általában nem bükkös, hanem többnyire az alacsonyabb magasságnak megfelelő karsztbokorerdő, több a zöld, kövekből viszont volt elég.

A következő edzéseken – a Bükk hegységben – futhattunk pörgős középtávú pályát Nagy Árpiék rendezésében, a miskolci rendezőktől kaptunk pályát, ahol elemezhettük a korábbi Bükkfennsík kupán már teljesített érdekesebb hosszú átmeneteket, sokpontos pálya is jutott a Kisfennsíkon és magunknak szerveztünk csapatépítő páros futást, amiben ketten-ketten a másik párosnak tervezték pályát, amazok „nyerő” képességeit figyelembe véve.

Péntek délután az edzéseket aztán felváltotta az éles verseny: Dobó István EV a hős várkapitány városában. Számos külföldi menő is kihasználta a nagyon szaladós futamot a strandon és környékén. Figyeln persze kellett, mert az ilyenkor szokásos buktató nem maradt el, egy, a térképen nehezen látható akadály – kerítés – nagy kerülőre kényszerítette a versenyzőket, ráadásul nemcsak a jobbra vagy balra kerülők eldöntése adta az útvonalválasztási feladatot, hanem aki nem vette észre az akadályt, az még nagyobb kerülhetett a rövidnek gondolt szakasz helyett.

A Junior VB-re készülődő fiúk számára ez és a következő két nap versenyszámonként (sprint-középtáv-hosszútáv) éles válogatóversenyt jelentett, ráadásul naponta csak egy-egy kerülhetett biztosan a csapatba (legalábbis ekkor még úgy látszott). Közülük Vellner Gábor futott kiemelkedőt, de a még csak ifi Baumholczér Máté még egy kicsit jobbat.

Kovács Ádám pedig egriként a győzelemért hajtott a felnőttek között és meg is futotta! Norvég válogatottakat, dán barátját és Lenkei Zsoltot, Szabó Bandit előzte meg. A hölgyeknél Kelemen Detti fért fel a dobogóra.

Másnap már Hollósfő közelében süttö ránk a nap, ahol a Postás Kupa elit kategóriában első nap selejtező-döntős közep-távú, második nap hosszútávú verseny következett, igazi nehéz bükki terepen. A svájciak és a norvégok magasra tették a mércét, a két egyéni számban nem sok babér termett nekünk. Legjobban Makrai Évi(15.), Kovács Ádám(16.) (középtáv) és Gyurkó Fanni(10.), Józsa Gábor(10.) álltak helyt. A többiek vagy küzdöttek maradék erejükkel, vagy lazítottak, az utolsó napi váltóra tartalékolva és sajnos sérülések is aprították a gárdát.

Így jutottunk el a végső erőpróbához, számunkra a legfontosabb versenyszámhoz – a váltóhoz. A magyar csapat idén a Bükkben legnagyobb elszántsággal a VB váltószámára készül. Formálódik az összeállítás, sok tapasztalatot gyűjtöttünk arra, kinek melyik szakaszon és hogyan kell futnia, és láthatóan nagy a lelkesedés, a csapatmunka kihozza mindenkiből a legjobb teljesítményt. Fiataljaink egyéniben a remélhető további fejlődés után később érik el egyéni legjobb VB eredményüket, de a váltóban már most összecsiszolódtak, és az sem utolsó szempont, hogy itt a legkönnyebb szakszerűleg mutató eredményt kihozni.

Legjobb példa Zsebeházy Isti szereplése A HOB óta robotolt, az edzőtábor után a versenyeket is végigküzdötte, míg végül a váltón Gösswein Csabi nem múló Achilles sérülése miatt az első csapat második embereként sem pihenhetett, hiszen Lenkei Zolt bevezető pozícióval első futóként. Istinek nem maradt más választása, beszállt a „húsdarálóba” és az élbolyban a 4. helyen küldte ki Ádámot, akit a két nappal azelőtti bokasérülése miatt féltettem. De ő sem hagyta magát: dobogóra hozta csapatunkat. A lányoknál két első futónk is megmutatta magát, Kelemen Detti a 4., Gyurkó Fanni szorosan mögötte az 5. helyen jöttek, első csapatunk Makrai Évi és Szerencsi Ildi futása nyomán a 6. helyre jött. A mezőny erős volt: különösen a 4-4 norvég és svájci és a finn férfi, valamint a két-két norvég és svájci és a finn női váltóval kellett megküzdenie a 6 férfi és az 5 női magyar váltónak.

Nemcsak két legjobb csapatunkkal, hanem a többiben is jó néhány futónkkal elégedett voltam a Postás váltón.

Néhány szót a versenyről. A Bükk mindig szép és mindig nehéz. Szintes, köves, legállyazásos, néhol bozotos, többször, érdekes domborzatú. Fizikailag, szellemileg embert próbáló. Most a helyszín megközelítése is strapás volt azoknak, akik 1-2,5 km-re tudtak parkolni a céltől, főleg első nap, aztán már sikerült szorosabbra állítani a kocsikat. Ez volt az ára annak, hogy alkalmas helyre kerüljön a verseny központja, meg persze annak is, hogy közelebbi parkolásra nem kapunk lehetőséget az erdő gazdától. Következett a három nap, körbefuthattuk a cél környékét, az időjárás is kegyes volt hozzánk.

A térképet mindig szídják a versenyzők, főleg ott, ahol hibáztak, én azonban azt mondom, hogy ez igényes, jó munka volt. Mikor berajzoltam az útvonalamat, akkor szoktam elemezni, értékelni a térképet, tapasztalataimat. Most is így tettem, persze ma már GPS-es órákkal is rekonstruálni lehet az útvonalat, ami néha meglepetéseket tud okozni, amikor kiderül, hogy olyan helyen jártam, amit nem is észleltem, de a térkép furcsaságait is mutatja, ha nagyon nem illeszthető az úrvonal a tereptárgyakra. Ilyen itt is volt, bár lehet, a hegyoldalakon visszaverődő-torzuló rádiójelek tréfáltak meg bennünket.

Dobogón a férfi váltópontján

Rajt a 2. napon

A szombati rajthely több körülmekintést igényelt volna. Nem tudom elfogadni, hogy azért, hogy ne lehessen megfigyelni az előző futó kezdő irányát, emiatt meredek hegyoldalba kerüljön a rajt, ahol sem futni, sem gimnasztikázni/nyújtani nem lehet, vagyis a bemelegítés feltételei nem adóttak. Az már csak ráadás, hogy a kiírtnál kétszer hosszabb is volt a távolsága. Kifutás hosszabb kerülővel, menedékebben, az időrajttól távolabb helyezett térképrajttal mindkét oldal igényei, elképzelései megvalósíthatók lettek volna.

A cél viszont nagyon látványos, jól felépített volt, ahol jól követhettük a verseny állását.

A pályák színvonalasak, érdekesek lettek, az itthon mindig hiányolt útvonalválasztási feladatok színesítették/nehézítették a tájékozódást, ámbár még a legjobbjaink is „szigorúnak” minősítették, és sokat kivett belőlük. A győztesidők viszont nem voltak túlzottak, sőt! Eszerint még dolgoznunk, fejlődnünk kell, hogy elérjük a legjobbakat! Tesszük is, minden évben előre léptünk, amit most a váltón bizonyítottunk.

A rendezőknek, szervezőknek pedig köszönjük az edzőtábort és a versenyeket!

Hegedűs Zoltán

FEJLÁMPÁK ÉJSZAKAI VERSENYRE

17. 900FT-TÓL

Silva LX II - 5W luxeon

Silva Intelligent Light®

Traditional light

NAPI AKCIÓK AZ INTERNETEN!

multiNavigator.hu

MÉG NAGYOBB FÉNYERŐ, OPTIMÁLISABB TERÜLET

COMPASS SPORT
OUTDOOR
TEREPPUTÓK BOLTJA

Silva Alpha 6
az intelligens fény profiknak

1134 BUDAPEST, DÓZSA GYÖRGY ÚT 61-63.
(BEJÁRAT AZ ANYGALFÖLDI ÚT FELŐL)
INFOVONAL: 1/7 888 888

SILVA
Get out there™

Hossszzzzúúúú.....! (...TÁVÚ OB 2009)

Úgy bizony, hosszú is volt, de hát milyen legyen az idénynyitó OB, aminek a neve is az. Hosszú alapozás után hosszú pályákon mérhették össze erejüket és tudásukat a bajnokjelöltek. Az időjárás azonban már nem az idény elejére, hanem inkább a közepére időzítette magát, hiszen a 20 fokot bőven felülről közelítette a hőmérő higanyszála, amihez azért április elején még nem szoktunk hozzá, ráér az majd nyáron...

Nos, nem ért rá, sőt, mivel a pályák eleje szép széles napsütötte mezőkön egyenletesen fölfelé vezetett, így hamar meg is szomjaztunk. A frissítópontokon ehetett-ihatott mindenki kedvére, ellátmány volt bőven, még három héttel később a megyei versenybírói értekezletre is jutott a maradékból. Volt viszont, aki megjegyezte, hogy nem voltak elég sűrűn a frissítőhelyek, egy többórás pályán félóránként jó lenne egy-egy. Én ügyesen áthidaltam ezt a problémát, mert a pálya elején, kb. az első félóra után ráfutottam a saját pontomtól mintegy 50 méterre lévő másikra, ami egyrészt bosszantó volt, másrészt viszont örömteli, mert az F21E pontja volt és egyúttal frissítópont is, így szomjamat már ott csillapíthattam. Aztán volt még kettő a pályámban, így végül is az én kétéörös futásom átlagban épp négy félórás szakaszra volt osztható a frissítők között. A győztes Egei Tomi meg nálunk alig futott többet másfél óránál, így neki akár két frissítéssel is kijöhettek a nagyjából félórás szakaszok...

Ezzel a tereppel én szükségképpen elfogult vagyok, lévén magam is több alkalommal igyekeztem javítani a róla készült térképet. Ennek megfelelően most nem zavart, hogy bizony a tizenötézer méretarányt egyébként nehezen olvasom, mert sok helyen emlékeztetőből futottam. Zavart viszont kicsit a fólia a térképen, amit régen mindig leszedtem még a rajtban. Aztán volt egy-két olyan versenyem, ahol sáros terepen történt hasra esés után a térképemből nem sok maradt, meg valahogy újabbam vagy a térképek anyaga lett más, vagy én lettem izzadósabb, de tény, hogy gyakran a kezem izzadságától mállik szét a papír és/vagy

mázolódik el a pályabenyomtatás. Szóval itt, az F40-es pálya 13+ kilométerét tudva, az elején még nem szedtem le a fóliát, de aztán a végén csak levettem és zsebre vág-tam, mert néhány hajtogatás után már nem igazán akart alatta látszódni a térkép.

Utólag tudtam meg a rendezőktől, hogy mindez egy kényszermegoldás volt, a térkép eredetileg vízálló műanyag fóliára lett kinyomtatva, de sajnos kiderült, hogy arra nem lehetett a pályát jól rányomni. Így lett aztán a térkép még egyszer papírra is kinyomtatva, azzal futottunk. Végül is, a jó idő gondoskodott róla, hogy ez most ne legyen nagyon nagy probléma.

Na itt be is fejezem a meleg-frissítő-fólia hármásának taglalását, mert ezeken kívül igazából csupa jót kellene írnom a versenyről, mert hát úgy is volt. Gondolkodtató, hosszú átmenetek, igen látványos cél-

Útban a Cél felé

elhelyezés, háttérben a somoskői várral. Rádásul futás közben a terepen található másik várra, Salgóra is vethettünk egy pillantást. A Salgótarjáni Dornay sorozatban már ki tudja hányadik jól sikerült OB-t rendezte meg, és szerencsénkre úgy látszik, nem lankad versenyrendezési kedvük, mert jövőnk jövőre is erre a környékre versenyezni. Valami újtással is szinte mindig szolgálnak (korábban volt már mikrosprint, szerencsefutás, Micr-O, és még csak majd most jön júniusban a Nógrád Nagydíjon az orientathlon!), mostanra is jutott egy, nevezetesen, hogy a Hossszútávú OB-val együtt, egy időben rendeztek egy Salgó kupát is a fiataloknak és azoknak az idősebbeknek, akik esetleg nem vállalnak be egy hossszútávú pályát. Szerintem ez az újtásuk is bejött, és elég népes mezőny gyűlt össze a Salgó kupán is.

Volt viszont egy olyan esemény, amire az én emlékeim szerint nem volt még példa, mégpedig, hogy vaddisznó támadott meg tájfutót. Pont egy klubtársammal, Novotni Bettivel esett meg, és súlyos sérüléseket okozott neki több helyen is. Szerencsére közelben volt a segítség, túléltútúrázó, majd tájfutók és a versenyorvos személyében. Gyorsan jött érte a rohammentő Tarjánból, és a kórházban egyből meg is műtötték. Utána még majd' két hétig bent feküdt, de most már hál'Istennek szépen javul, a Tipó kupán már rajthoz is állt.

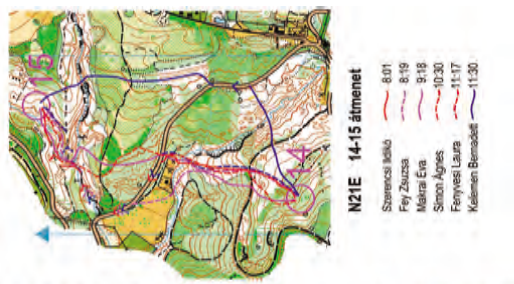
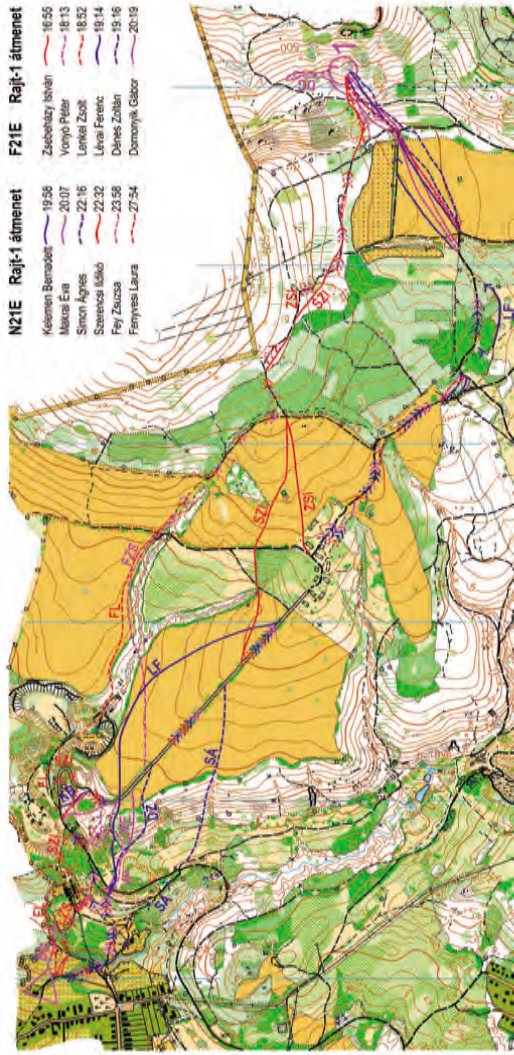
Az eredményhirdetés jó hangulatban, neves védnökök jelenlétében zajlott. Jól elfáradtunk, de egy jól megrendezett, embert próbáló OB-val gazdagabban tér-tünk haza.

Kovács Gábor

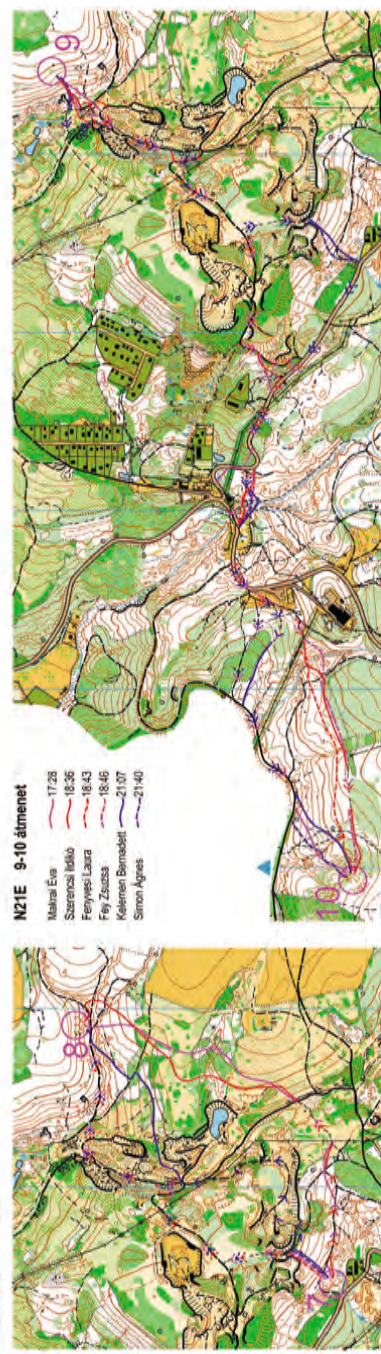
Fotó: Kovácsik István

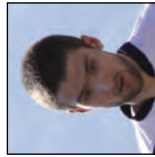

Wengrin Ági N35-ben bajnok

Hosszútávú Országos Bajnokság 2009. április 4. Somoskö

F21E 1-2 átmenet

Domonkos Gábor	8:36
Vörösi Péter	8:48
Lévai Ferenc	8:49
Zsoltai István	7:13
Lénkei Zoltán	7:43
Dienes Zoltán	8:11

F21E 8-9 átmenet

Lévai Ferenc	18:34
Lénkei Zoltán	19:53
Zsoltai István	19:56
Domonkos Gábor	20:03
Vörösi Péter	21:14
Dienes Zoltán	22:06

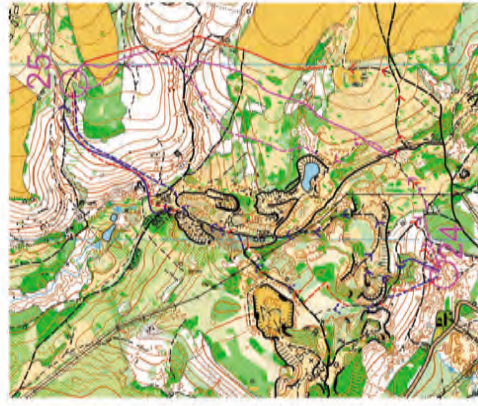
F21E 16-17 átmenet

Lévai Ferenc	15:44
Vörösi Péter	16:09
Domonkos Gábor	16:28
Lénkei Zoltán	17:16
Dienes Zoltán	17:23
Zsoltai István	17:44

F21E 24-25 átmenet

Domonkos Gábor	10:59
Vörösi Péter	12:49
Zsoltai István	13:02
Lévai Ferenc	13:13
Dienes Zoltán	14:31
Lénkei Zoltán	22:04

VÁLASZÚTON

A Hosszútávú OB felnőtt pályáinak legérdekesebb átmenetei (lásd a 7-8. oldalakon)

Az idei HOB pályakitűzője, Goldmann Róbert mindenkit megkínált néhány érdekes, gondolkodtató átmenettel. A két felnőtt elit pálya rögtön az első pontjára egy majd' három kilométeres légvonalatávú futással kezdett, ráadásul a két pálya ugyanarra a pontra. Az útvonalakat megnézve látszik, hogy az élmezőny többsége előbb-utóbb ráfutott a rét közepén vezető elhagyott műútra, majd az annak logikus folytatását képező földútra. Az első választás azonban még ez előtt jelentkezett, mert a műút eléréséhez mindenkinek kerestül kellett vágni a rajt utáni szövevényes úthálózatú, ráadásul szintekben is gazdag tereprészen. Gyakorlatilag a térképraírtig már el is kellett dönteni, hogy merre tovább.

Tehát az élmezőny nagy többsége a légvonaltól jobban eltérő „alsó kerülést” választotta a rövidebb, de majdnem 50 méter plusz szinttel járó, a lila vonalhoz jobban közelítő felső helyett. A fiúknál mégis az utóbbi volt gyorsabb: Zsebeházy István több, mint 1 perccel verte a többieket ezen az útvonalon. A lányoknál Kelemen Bernadett volt a leggyorsabb, ő viszont alul került. Detti idejével még a férfi bajnok Domonyik Gábort is megelőzte, bár ehhez azért az is kellett, hogy Doma a pontja előtt közvetlenül jó plusz háromszáz méteres kanyart írjon le a hegycsúcsban. Érdekes még Fenyvesi Laura útvonala, aki a határkövek között futva az elején még Szlovákiába is átlátogatott egy kicsit, aztán meg egy bányafalon felmászását

vállalt be. Ha hozzátesszük még, hogy a rajtját is lekeste, úgy nem is olyan veszélyes az az idő amit így futott.

A női pálya következő fifikás átmenete a 7-8-as pontok közötti. Távban ez nem volt túl hosszú, légvonalban alig több, mint egy kilométer, a lila vonal mellett haladást viszont kizárták az elhagyott bazaltbányák 20-30 méteres sziklafalai. A bányákat lehetett balról kerülni, szinte végig úton, ami viszont néhol eléggé kacskaringós volt. Mégis ez bizonyult leggyorsabbnak, Fey Zsuzsa és Simon Ágnes egy másodperc különbséggel került az élre. Aztán lehetett jobbról kerülni, nagyjából durván nyílt réteken színtezve. Így tett Makrai Éva és Szerencsi Ildikó. Évinek ez csak 20 másodperc pluszt jelentett, Ildinek már másfél perccel, de ő a pont előtt egy vargabetűt csinált. És lehetett a bányaudvarok között kacskaringózva menni, ahogy Kelemen Detti csinálta, de ő is majdnem másfél perccel kapott Zsuzsától.

Egy rövid oldalazás után jött a 8-9-es pontok közötti szakasz, mely ismét csak jóval két kilométer fölötti volt. Az átmenet közepén mindenki kihasználta a hol enyhébben, hol erősebben lejtő, aztán meg persze emelkedő műút csábító lehetőségét. Detti és Ági többet futhatott az aszfalton, mert ők hamarabb levágtak a bányák közti fennsíkról, de ez feltehetőleg nem bizonyult jó döntésnek, mert így az útjuk is jóval hosszabb lett, és az idejük is több. Az átmenet vége felé megint elágaztak az útvonalak. Az alsó kerülés egy dózerúton volt lehetséges, és bár ennek végén 30 méter szintet kellett felvenni, cserébe az elején nem kellett egy vad horhoson átmászni, mint a felsőnél. Az átmenetet több, mint egy perccel nyerő Makrai Évi

alul került, viszont a következő három lány, Ildi, Laura és Zsuzsi felül, akik egymáshoz képest 10 másodpercen belül voltak. A hosszú átmenet végén mindenki olthatta szomját a frissítőn, majd következett néhány rövidebb a Salgóvár alatti bükkösökben.

Végül a női pálya utolsó komoly feladataként a 15-ösre el kellett dönteni, át egyenesen keresztül a bozóton és a horhoson, vagy leszaladni a műúton és aztán a völgyben a szekérúton fel. Ez utóbbi, bár hosszabb volt, és valamivel szintesebb is, mégis gyorsabbnak bizonyult, az erre kerülő Szerencsi Ildi és Fey Zsuzsi egy perc körüli előnyt szerzett ezen a szakaszon Makrai Évihez képest, aki átvágott keresztül. Kelemen Detti egy harmadik lehetőséget, a felső kerülést próbálta ki, ami távban nagyjából az alsóval egyezett meg, de szintesebb volt, és mivel ez az utakat mindenhol csak keresztezte, ennek megfelelően lassúbbnak is bizonyult három és fél perccel.

A fiúkat korábban az egyes pontjukig követtük, és rögtön utána a kettesre ismét választás elé kerültek. Főnt a mező szélén, vagy lent a dózerúton kerülni? Távban a kettő nagyjából megegyezik, persze attól függően, hogy ki mennyire ívelte meg az átmenet elejét és végét, ahol nem lehetett vagy nem volt érdemes utat menni. Szintben az alsó kerülés volt több, de nem sokkal, talán 5 méterrel. Időben viszont egyértelműen a felső kerülés volt gyorsabb, Doma több, mint egy perccel verte az alulról kerülő Lenkei Zsoltot. Érthető is, az alsó kerülésben jóval több az erdei, úton nem futható szakasz. Az alsó kerülésen belül a végén két különböző választás is adódott, Dénes Zoltán hosszabb szakaszt futhatott a dózerúton, viszont így a vége neki egy meredek mászás

volt egy kőmezőben. Zolinak ez az útvonala közel fél perct jelentett Zsoltiéhoz képest, aki hamarabb feljött a dózerútról egy szekérúton, és így enyhébb és kevésbé kőves emelkedőn érte el a pontot.

Elméletileg volt még egy harmadik választás is, se nem lent, se nem fent, hanem középen kiszintezve. Ez feltehetőleg jóval lassúbb lehetett, az élvezőnyből senki nem is választotta.

Néhány „rövid” átmenet után jött a pálya leghosszabb futása: a 8-asról a 9-esre a lila vonal mellett mérve is 3,5 kilométer adódik. A nagy távolságot némiképp ellensúlyozta, hogy az átmenet elég szépen lejtett, végpontja mintegy 200 méterrel alacsonyabban volt a kezdőpontjánál. Talán ennek is köszönhető, hogy az átmenetet nyerő Lévai Ferenc ezen a szakaszon bőven 5 és fél perces légvonal-kilométerátlag alatt teljesített. Fecó a bányákat északról kikerülte, a végén viszont bevállalta a horhos-átmászást majd az oldalazást, amiről a lányok 10-es pontjára ment már volt szó. Így is mintegy másfél perct adott a következő három fiúnak. Zsolti, Isti és Doma 10 másodpercen belül futotta ezt az átmenetet, bár a középső részén három teljesen eltérő útvonalon. Isti északról került, mint Fecó. Zsolti járt a lila vonalhoz legközelebb, vállalva a bozótos réteken való átfutást is, meg útból is neki jutott a legkevesebb, hármuk közül mégis ő volt a leggyorsabb. Doma pedig délről, a bányák között kacskaringózza oldotta meg a feladatot. Vonyó Péter és Dénes Zoli kerülte a legnagyobbat, észak felé a cél mellett elfutva. Ez, úgy néz ki, már túl nagy kerülő volt, ráadásul ennek az első harmadában volt a legmeredekebb leereszkedés a rétekek tarkított fennsíkrol. Időben ez Létrának

Női elit a dobogón

bő két és fél, Zolinak három és fél perct hátrányt jelentett Fecóhoz képest.

Ezután a fiúk is frissíthettek, majd jött egy rövidebb szakaszokból álló kanyar az aprólékos domborzatú bükkösökben. Miután azt is teljesítették, ismét egy 2,5 kilométert közelítő átmenet következett a 17-esre. Ezt ismét csak Lévai Fecó nyerte meg, aki északról került. Tőle 25 másodperccel maradt le Létra, aki teljesen más útvonalon ment, ami távban kicsit még rövidebb is volt, viszont két helyen is sűrűn sorakoztak a szintvonalak benne az útvonalra merőlegesen. Zsebeházy Isti volt az „alternatív” déli kerülés a falun keresztül, melyből jó egy kilométer műúton vezetett, de így azért fél kilométer pluszt is jelentett – ennek megfelelően időben is több volt, Fecótól pontosan két perccel.

Végül a fiúknál a 24-25-ös átmenet volt az utolsó, ahol ismét sokféle választási lehetőség volt, hasonlóan a női pálya 7-8-as átmenetéhez. Akárcsak ott, itt is lehetett a bányákat balról, úton kerülni, vagy jobbról a mezőn, illetve közöttük átvágni. Akárcsak a lányoknál, itt is választotta

mindegyiket valaki a hat éllavas közül. Érdekes módon azonban a fiúknál nem a balról az úton kerülés volt a leggyorsabb. Doma, Létra és Isti egyaránt jobbról kerültek a mezőn, és bár az útvonaluk középső része erősen eltér egymástól, övéké a három legjobb idő. Abból is a legjobb Domáé, aki majd két perccel verte Létrát és kicsivel többel Istit. És még ezután sem a balról kerülők következnek, hanem Lévai Fecó, aki középen átkacskaringózott a bányákon. Dénes Zoli, aki balról került, 3 és fél perct kapott Domától.

Az, hogy itt, a lányokkal ellentétben a balról kerülés ennyivel lassúbb volt, egyrészt amiatt lehet, hogy a fiúk átmenete balról kerülve egy durva másszással ért véget, amiben 50 méternél több szintet kellett felvenni. A fiúknak ez az átmenet már a pálya vége felé volt, míg a lányoknak az első felében. Így a fáradtság is megmutatkozott. Lenkei Zsolti hozzá is fűzte a saját 22 perces idejéhez, amit szintén balról kerülve ért el, hogy itt már annyira fáradt volt, hogy csak sétálni bírt.

Kovács Gábor

Fotó: Nemesházi László

ÍGY LÁTTÁK A BAJNOKOK

A verseny után ugyanazt a négy kérdést kérdeztem meg az idei év első bajnokaitól:

Hogy tetszett a terep?

Tóth Réka N18: Eddig még nem jártam itt, de nem okozott különösebb meglepetést, nagyjából erre számítottam. Ráadásul most a kora tavaszi időben még elég jól futható volt.

Péley Dorottya N20: Nem nyerte el a szívem csücskét. De a viccet félre téve, egy küzdős, kemény terep volt. Ami engem személy szerint zavart, hogy az erdő-rét arány számomra nem volt megfelelő, én jobban szeretek erdőben tájfunni. A középső erdős rész, ahol sok különböző érdekes domborzati forma volt, az kifejezetten tetszett, bár sajnos nem fogtunk itt túl sok pontot.

Makrai Éva N21: A panoráma csodás volt, kár, hogy futás közben nem sok időm volt gyönyörködni a várakban. A terepet tekintve kicsit félttem, hogy sok lesz a nyílt, de nehezen futható rész (magas fű, rekettyések), és ez nagyon kiveszi az erőm, illetve hogy az ellenfelek ebben esetleg jobban tudnak majd futni. Erre a terepfajtára már otthon felkészítettem magam fejben, mert rossz előérzettel nem is érdemes nekivágni egy bajnokságnak. Viszont előre eldöntöttem, hogy ahol lehet, inkább kikerülöm úton, és ahol lehet, ott inkább erdőben futok a nyílt területek helyett.

Viniczainé Kovács Ildikó N40: Nekem jó élményem van az idei hosszútávú bajnokságról, tetszett mint megoldandó feladat.

Baumholczér Máté F18: Nem tetszett valami nagyon, mert néhol köves, a pálya végén pedig néhol sűrű kőkenyes bozótban kellett futni. Ettől függetlenül a futásban csak kevésbé akadályozott, tehát azért leküzdhető volt.

Domonyik Gábor F21: A környéken 10 éve versenyeztem utoljára, szerencsére a korábbi pozitív benyomások most sem változtak. Szerintem jó választás volt egy hosszútávú versenyhez.

Hogy tetszett a térkép?

TR: Nem volt problémám vele, bár a pálya második részén jobban örültem volna, ha 10 ezres a méretarány, mert már nehezen tudtam kiolvasni az aprólékos domborzatot.

PD: Nagy problémáim nem voltak vele. Bár a pálya vége felé a szervezetemben lévő kevés oxigén és víz miatt kezdett érdekessé válni.

MÉ: A térképpel nem volt gondom, bár azt az előítéletet le kellett küzdenem, hogy az alaptérképet kb. 20 ember helyesbítette kis részenként, és hogy ebből majd mi lesz, ha összeáll. Nem volt időm fennakadni semmilyen hibán, a verseny hevében nem vettem észre pontatlanságot, szóval minden jól alakult. Jobban örültem volna jobb minőségű papírnak, mert a fólia gyakorlatilag használhatatlan volt.

VKI: Nálunk 40-ben is sajnos 15 000-es térképpel kellett futni és szerintem a mezőny zöme már nem látja az apró részleteket.

Tóth Réka N18

Péley Dorottya N20

Makrai Éva N21

Viniczainé Kovács Ildikó N40

Baumholczér Máté F18

Domonyik Gábor F21

BM: A térképpel nem volt gondom! A pályán töltött hosszú idő ellenére nem tudtam alaposabban szemügyre venni. Térképhibát sehol sem tapasztaltam.

DG: Mint ritkán képet is javító versenyző elég kritikus szemmel szoktam vizsgálni a térképeket. Versenyzés közben nem találkoztam eredményt befolyásoló hibával és az olvashatósága is jó volt.

Hogy tetszett a pálya?

TR: Változatos volt, az első fele inkább könnyű, a második része figyelősebb, technikásabb volt, több útvonalválasztási lehetőséggel.

PD: Inkább a fizikumra volt kihagyvezve, technikailag nem volt nehéz. Az utolsó előtti aljas átmenetet leszámítva jó volt (itt még a biztonság kedvéért átmásztak velünk egy völgyet, nehogy kevés legyen a szint....).

MÉ: Tetszett. A hosszútáv által igényelt útvonalválasztási feladat megvolt több átmenetben is, változatos volt, és mivel nekünk „csak” 14 km jutott, nem volt teljesen krikzkraksz a térképen. Örülök, hogy nem volt benne pillangó, azt nem szeretem.

VKI: Az eleje kicsit elvette a kedvemet, mert szinte az első pontig megkaptuk az összes szint 45%-át és ebből kiindulva lassúnak éreztem haladásomat a szántóföldek szélén. Ez a rész lemaradhatott volna. Viszont onnantól kezdve élveztem a tájfutást, leszámítva a hibákat, amiket sajnos vétettem a figyelmetlenségeim miatt. Kifejezetten szép átmenetek voltak kategóriánkban. A 2-3-4, 5-6-7, tehát a középső rész útvonalvezetése, ívelése, tájékozdási feladatai és a terep adottságai nagyon tetszettek. Azt gondolom, hogy a mi kategóriánkban a győztes idő is megfelelő volt (ugyan nem tudom a szabályzat előírását) és egy igazi hosszú versenyre sikerült. Gratulálok a rendezőknek a verseny jó színvonalú, szépen szervezett és látványos volt!

BM: Kifejezetten tetszett, mert nem volt olyan technikás, nem volt olyan hibázós pálya! Inkább az a könnyebbféle, mert lehetett sokszor úton futni, a pontfogások sem voltak nehezek, így kevesebb, mint 3 percnyi hibázással teljesen jól végig lehetett menni.

DG: Nagyon örültem a kiírásban megjelent pályaadatoknak. Nem feltétlenül a hosszúnak, hanem a távhoz képest kevés ellenőrző pontnak. Nagyon hosszú átmenetekre lehetett számítani, ami ritkaság hazánkban, de szerintem alapja egy hosszútávú versenynek. A pálya jó vonalvezetéssel és szintelosztással bejárta szinte az egész terepet. Az első igen hosszú átmenet útvonalát a térképraig kellett (volna) megtervezni, aminek nem biztos, hogy mindenki örült. Nem gondolom, hogy túl lett méretezve a pályánk, 10 fokkal hűvösebben és kevesebb hibával közel lehetett volna kerülni az előírt győztes időhöz.

Zavart-e a szokásosnál melegebb idő?

TR: A meleg miatt már a pálya első harmadában kezdtem kiszáradni, és így számomra kevésnek tűnt az egyetlen frissítő a pálya közepén. Igaz a rendezők nem láthatták előre, hogy ilyen „jó” idő lesz. A befutás után voltak kétségeim a győzelemmel kapcsolatban, mert fizikailag gyengének éreztem a futásomat, és volt benne egy-két hiba is. Ez volt a negyedik hosszútávú OB, amin indultam és nagyon örülök, hogy most sikerült a dobogó tetejére állnom.

PD: Nehezen bírom az időjárás eme szélségeit, hogy az egyik nap még 8 °C, a másik nap meg 25 °C. Nagyon megviselt, a pálya végére nagyon kiszáradtam, pedig mindkét frissítőnkön ittam. Vasárnap este-re sikerült teljesen pótolnom a felborult vízháztartásomat.

MÉ: Furcsa volt, de úgy érzem, hogy nem okozott gondot. Minden frissítőponthon kötelességszerűen ittam pár kortyot, amúgy meg nem foglalkoztam vele. Igaz, egy fejpánt jól jött volna...

BM: A meleg csak akkor zavart, amikor az óriási réteken futottunk keresztül. Egy kicsi energiát és vizet biztos kiszívott mindenkiből, de hát ez van ☒. Jobb lett volna, ha kicsit hidegebb van, de annak örültem, hogy nem volt szeles az idő, mert úgy gondolom, hogy azokon a réteken sokban akadályozott volna.

DG: Természetesen engem is zavart a meleg, de valószínűleg a sikert részben ennek is köszönhetem. Korábbi tapasztalatok alapján elég jól viselem a szélsőséges időjárást.

A két fiúhoz még egy-egy külön kérdést is intéztem. Először Baumholczert Mátét faggattam:

A HOB legfőlénesebb győzelmét arattad, ami ugyan nem meglepő, ismervé korábbi eredményeidet is, de negyedóra az mégis csak negyedóra. Mi a sikered titka? Elárulnád-e mennyit alapoztál?

A siker titka? Véleményem szerint a sikerhez kell először is egy (vagy két) jó edző (Vinicz, Létra), kell az, hogy minden edzésen ott legyek, egyet se hagyjak ki, fontos hogy ne sérüljek le. És nagyon sokat számít az, hogy nem egyedül edzek, hogy vannak, akik húznak, hajtának edzés közben (Létra, Lurkó, Robi), nélkülük nagyon nehéz volna nagyobb lépéseket tenni előrefelé! Az alapozáshoz nem tudnék sokat hozzáfűzni, mivel edzésnaplót nem vezetek, egyrészt azért, mert lusta vagyok, másrészt pedig úgyis ott vagyok minden edzésen, és nem az a motiváció hajt, hogy minden dátum alatt ott legyen egy-két sor, benne számokkal, kilométerekkel. Összességében az alapozásom jól sikerült, nem sérültem le, és csak egyszer betegedtem meg egy hétre. Hogy a mennyi kérdésre is válaszoljak, annyit tudok csak mondani, hogy december 1-től heti 6 edzés, 1 hét kihagyás betegség miatt.

Utána pedig Domonyik Gábort kérdeztem: **Úgy tűnik, a tapasztalt „őreg rókáknak” sikerült maguk mögé utasítaniuk a „fiatal titánokat”. Szerinted ez csak véletlen lehet vagy ehhez a versenyhez tényleg kellett megfontoltság, higgadság is?** Lehet, hogy néhányan megrettentek a 26 kilométertől és a várható gyors tempótól, de ezt higgadtan le kellett kezelni. Sikerült edzettségi állapotomhoz képest jól rákészülnöm a versenyre és ott jó erőbeosztással gyakorlatilag a maximumot kiharcolni magamból. Számomra is furcsa, hogy a hosszútávú versenyek közül most sikerült a „legfrissebben” a célba érkezni. A tapasztalat biztosan számított, Lévai Fecónak és nekem is sok küzdős HOB van a lábunkban.

Köszönöm a válaszokat mindegyikőtöknek, és hasonlóan jó szereplést kívánok a többi bajnokságon is!

Kovács Gábor

Fotó: Kovalcsik István

MÁR VÁGJUK A CENTIT!

Már csak 100 nap van hátra a megnyitóiig. A VB szervezés aktualitásairól Gerzsényi Zolt beszélt:

Hogy álltok a térképekkel, a pályatervezéssel?

A pályák várhatóan május közepére véglegesednek, utána történik meg a rádiós pontok bemérése, az ellenőrzés, és a szükséges finomítások. A térképek folyamatosan készülnek, finomodnak, minden munkának – pályatervezés, térképellenőrzés, végső finomítások – június végére kell elkészülnie, mivel utána még jó két hetes munka lesz a kivágatok összeállítás, a felülnyomások elkészítése, valamint a végső ellenőrzés. Ezt követően terveink szerint július közepén mennének nyomdába a térképek.

A VB térképek a cseh Zaket nyomdában fognak készülni, ott, ahol a tavalyi VB térképek, valamint 2005-től az O-Ringen, az idei Tiomila és Spring Cup térképek is készültek – elég jó referencia arra, hogy a térképek a nyomtatás terén is kiváló minőségűek legyenek. A Hungária Kupa térképek itthon készülnek majd, a Sötér Janó által már jól bejáratott nyomdában.

A VB-re, és a kísérőversenyekre összesen 28 különböző térkép készül, melyekre nyomdai úton 280 különböző pálya fog felkerülni. És ebben még nincs benne a VB váltó, és az összes Trail-O térkép, melyek az alacsony darabszám miatt digitális nyomdában fognak készülni.

Felvettétek a kapcsolatot az önkéntesekkel. Hányan jelezték vissza, hogy jönnek?

Lassan kialakul a rendező gárda. A legtöbb feladatra már megvannak az emberek, akik erről személyre szóló levelet kaptak, amiben tájékoztattuk őket a várható feladatokról. Nagy örömmünkre egy-két kivételtől eltekintve mindenki megerősítette a rendezési szándékát. Most már kimondottan

feladatokra keresünk rendezőket, ezt a rendezői honlapon fogjuk megjelentetni.

Megterveztétek már a rajt-cél területeket? Hányszor kell költözni, újra építeni?

Az arénák már kijelölésre kerültek, elkészültek a rajzok is, és természetesen megvan a részletes lebonyolítási terv is. Alapvetően három nagy költözés lesz, valamint két kisebb. Az időrendet úgy alakítottuk ki, hogy a nagy költözésekre legyen egy teljes napunk.

Milyen egyéb programok lesznek?

Természetesen lesz megnyitó, amelyet a VB faluban fogunk megtartani augusztus 18-án délután. Külön záró ünnepély nem lesz, csak a „szokásos” egy-két rövid beszéd, és az IOF zászló átadása a következő évi rendezőknek. Természetesen lesz bankett is, külön a Trail-O VB, és külön a futó VB résztvevőinek. A Hungária Kupa résztvevőnek is tervezünk valamilyen „táncos” mulatságot, de ennek még nem véglegesedett a formája, és időpontja.

Sikerült-e szerződőt találni a fő logisztikai területekre, a szállásra, szállításra, étkeztetésre, felszerelésekre?

A legtöbb eszközre már megvan a „szállító”, és a szolgáltatások terén is mindenhol megtaláltuk már azt a partnert, aki a legkedvezőbb feltételek mellett tudja biztosítani számunkra azt. A szerződések előkészítés alatt állnak, remélhetőleg hamarosan aláírásra is kerülnek.

Mi a helyzet a támogatókkal?

Van némi előrelépés ezen a téren is. Már aláírásra került a Magyar Televízióval egy reklámszerződés, melynek értelmében a VB előtti időszakban – 1-2 hét – több alkalommal is látható lesz az M1, és M2 műsorán a VB reklámja. A végső stádiumban van az egyik mobil szolgáltatóval a szerződés aláírása, melynek köszönhetően mindegyik célban megfelelő térrerő, és

sávzsélesség fog rendelkezésre állni a zavartalan kommunikációhoz. Szintén aláírás előtt áll egy multi céggel egy főtámogatói szerződés, mely nagy segítséget jelent a VB pénzügyi hátterének megszilárdításához. Szintén aláírás előtt áll egy magyar ruházati céggel a megállapodás, akik a rendezői ruházatot fogják biztosítani, és biztosították már tavaly is. Ezeknek a támogatásoknak a bejelentése a következő sajtótájékoztatóon fog megtörténni, aminek az időpontja várhatóan június eleje lesz. Ezen kívül több kisebb cég támogatja majd a világbajnokságot, de még dolgozunk egy-két főtámogató megnyerésén, hogy ne kelljen izgulni a kifizetések miatt. Állami részről már aláírásra kerül az Önkormányzati Minisztériummal a támogatási szerződés, és Miskolc Megyei Jogú Város Közgazdasági és több millió forinttal támogatja idén az előkészületeket.

Ha már említettétek a TV-t, lesz végül TV közvetítés?

Kocsik Árpád vezetésével jelenleg is azon dolgozunk, hogy a középtávú, és a sprint döntőt élőben adja a TV. A három nagy skandináv ország – finn, svéd, norvég – élénken érdeklődik a lehetőség iránt, de a költségek miatt nagyon át kell gondolnunk a dolgot. De most jóval nagyobb az esélye a megvalósulásnak, mint egy hónappal ezelőtt.

Van-e valami érdekes bejelenteni valótok még?

Végül, de nem utolsó sorban – talán ezzel is kellett volna kezdeni – szeretném bejelenteni, hogy nagy örömmel elvállalta a világbajnokság fővédnöki tisztét Sólyom László Köztársasági Elnök Úr, aki nem csak a nevét adja az eseményhez, hanem a hosszútávú döntőn személyesen is részt szeretne venni, hogy Ő adhassa át a legjobbaknak a klasszikus távon az érmeiket.

A nemrégiben lezajlott második edzőtáborról a szervezőt, Zsigmond Szávát kérdeztük:

Kik jöttek el? Hogy állnak a felkészüléssel az ellenfelek?

A Postás Kupához kapcsolódóan került lebonyolításra a VB második hivatalos edzőtábor, 14 ország közel kétszáz képviselőjének részvételével. Az ide látogatók között több világbajnok és világbajnoki dobogós is akadt. Sokakat sérülés hátráltatott a tábor során, míg mások könnyebb edzőmunkát végeztek, és a versenyeken sem teljesítettek maximálisan a Tiomila közeli dátuma miatt. Ebből kifolyólag, és a VB-ig hátralévő közel száz nap miatt, úgy gondolom, felelőtlenség lenne következtetéseket levonni és esélyeket latolgatni a mostani edzéseken és versenyeken nyújtott teljesítmények alapján.

Milyen visszajelzéseket kaptatok?

Egy csapat kivételével mindenkitől pozitív visszajelzést kaptunk a tábor és a versenyek szakmai színvonalát tekintve. Többen jelezték azt is, hogy a VB előtt még legalább egyszer, de több csapat ennél többször is vissza szeretne térni edzőtáborozás céljából.

Volt-e harmadik edzőtábor?

A VB harmadik edzőtábor – amely ugyan nyitott volt – kizárólagosan a svéd csapat kérésére került a programba és az edzéseket is az ő igényeikhez igazítottuk. A táborban számunkra is érdekes edzések kerültek lebonyolításra, amelyek során mi is részesei lehetünk egy rövid időre a svéd csapatszellemnek. Ami azonban ennél is fontos-

sabb, hogy a csapat nyolc éve regnáló szövetségi kapitánya, Marita Skogum nagyon elégedett volt a táborral, és azt mondta tevékenysége alatt még nem volt olyan edzőtáborban, ahol ennyi segítséget és profi hozzáállást tapasztalt volna, mint itt nálunk.

Lesznek még további edzéslehetőségek?

Az edzőtáborok sora folytatódik. Május első hetében az orosz, második-harmadik hetében a brit és a francia csapat érkezik a Bükkbe. Május végén és június elején az Éjszakai OB-hoz, a Borsod Kupához, és a Herman Ottó Emlékversenyhez kapcsolódik a negyedik hivatalos edzőtábor, amely keretében már válogató verseny is lebonyolításra kerül.

Köszönjük a válaszokat!

NEHÉZ PÁLYA EGY GYÖNYÖRŰ VÖLGYBEN

A Trail-O VB fő szervezői Trail-O versenyt rendeztek a Postás Kupán, külföldiekkel, versenybírókkal megtűzdelt mezőnnyel. Mivel a VB-ig már csak egy hazai verseny lesz, ez már majdnem főpróba volt. Erről kérdeztük Grant Juliannát.

Hogy sikerült a Postás Kupa Trail-O? Hány nemzet versenyzői voltak jelen?

A verseny nagyon jól sikerült, sok résztvevővel, technikás pontokkal. A magyarokon kívül hat nemzet versenyzői voltak jelen: csehek, románok, horvátok, valamint egy-egy angol, osztrák és japán versenyző.

Milyen visszajelzés volt? Mit száltak a versenyzők és a kísérők a pályá-

hoz? Mennyire volt nehéz technikai-lag a verseny?

Sok visszajelzés volt már a helyszínen is, és a CETOM projekt honlapján indított blogon keresztül, a http://www.cetom.eu/index.php?option=com_idoblog&view=idoblog&Itemid=19 linken.

Volt dicséret is és kritika is bőven. A kritikus megjegyzések leginkább a térkép hiányosságait, és egy-két pontnál a megoldási módszerek harmóniáját érintették. Úgy általában a visszhang pozitív volt, sokan mondták, hogy élvezték a technikai kihívást, a nehéz, de többnyire fair pontokat.

Az általános vélemény az volt, hogy technikailag nagyon nehéz volt a verseny. Ez persze nem volt véletlen, mivel akkor kell nehéz versenyt csinálni, amikor sikerül technikás terepre vinni a Trail-O-t. Most kihasználtuk a lehetőséget. Ugyanakkor ez kiemelt rangsoroló-, és válogató verseny is volt, ezért megpróbáltuk a maximumot adni.

Fizikailag is kihívást jelentett a verseny, mert a „trail” elég nehezen járható volt a sár, és a vályúsodás miatt. Mit száltak hozzá a résztvevők? Milyen lesz ehhez képest a VB ösvény?

Az a murvás út, amin a versenyzők haladtak tényleg rossz minőségű volt,

de mindenki kapott segítséget, és autóval hoztunk fel minden kerekesszékes, és nehezen mozgó versenyzőt a parkolóba. Végül így talán nem is volt olyan nehéz. Ha jól emlékszem, senki nem panaszkodott.

A VB-n ennél sokkal könnyebb lesz a „trail”, bár ott is lesz egy pár emelkedő és lejtő. Ahol szükség lesz rá, megoldjuk a visszaszállítást.

Hogyan szerepeltek a magyarok, látszik-e már a keret összeállítás, vannak-e új csillagok?

A magyarok nem hoztak ránk szégyent. Az Open-ben magyar győzelem született, és a Paralymipiai kategóriában sem volt túl messze a győzelemtől Bíró Fruzszi. Bár nem illik így előre találgatni, mivel az új válogató képlet szerint fog menni a válogatás, de talán megengedhetem magamnak Skuló Marci említését, aki az idei év egyik új sztárja. Remélhetőleg besegít a magyar csapat színvonalának magas tartásába pár tavalyi válogatottunk kiesése ellenére.

Volt-e valamilyen tanulság a szervezésre nézve?

Tanulság mindig van. Mint pályakitűző csak azt mondhatom, hogy legalább háromszor annyit kell előzetesen kimenni a terepre, mint tettük. Pedig nem lustálkodtunk. Bár Sötér János tájfutó térképe nagyon jó, a Trail-O térképnek más szempontok szerint, és még pontosabban kell készülnie. A tájfutó térkép adaptálásához sok idő és hozzáértés kell, erre nincs mindig elég idő. Viszont azt is megtanultam, hogy akármennyit dolgozik az ember egy pályával, mindig lesz versenyző, aki olyan módon akarja megoldani a feladatokat, amire a pályakitűző még a legvadabb álmában sem gondolt volna!

Milyen területen kell még fejlődni? Mit kellene másképp csinálni?

Az eredmény kalkulálásához használt szoftver problémái megint előjöttek. Ezt korrigáljuk a VB-re, ahol új, kifejezetten erre a célra írt program lesz, ami remélhetőleg kevésbé lesz sérülékeny, mint a jelenleg használt Excel.

Sikerült-e az önkéntes rendezőket bevonni a szervezésbe, annak ellenére, hogy sokan indultak a futó versenyen is? Miben kellene a gárdát erősíteni? Lesz még továbbképzés?

Nagy örömről, sok önkéntest sikerült bevonnunk a szervezésbe a Postás Kupán. Már kezdenek alakulni a rendezői csapatok. Sajnos még mindig nem vagyunk annyian, mint kellene. Két területen vagyunk szűkösen: kifejezetten az időmérő feladatra nagyon szívesen fogadnánk még jelentkezőket, és olyanokat is várunk, akiknek nincs szükségük tájfutó vagy Trail-O tudásra, csak fizikai erőre, ők a kerekesszékes versenyzőket segítenék, vagy pontőrök lennének. Augusztus 7-9 körül tervezük a Trail-O VB rendezők kiképzését. Lehet, hogy mind a három napon lesz kiképzés, különböző helyeken, hogy mindenki el tudjon jönni, akárhol lakik is. Erről majd hamarosan értesítjük az önkénteseket.

Mi a helyzet a térképekkel és a pályákkal?

Térkép fronton is van haladás. Egy térkép már meg van rajzolva, csak bizonyos részein kell még javítani az ellenőrző bíró, Dick Keighley instrukcióinak megfelelően. A másik két térkép még nincs kész, az egyiket már csak rajzolni kell, a másikon még terepi munka is van. A két bemutató térképből csak az egyik van készen. A térképek készítése sajnos akadályozza a pályakitűzői munkát, ezért már jócskán hátrányban vagyunk. Az egyik versenynapnak már megvan az első vázlata, de mivel ott még változtatni kell a térképen, azon is lehetnek módosítások. A másik versenynapnál kb. a pálya fele megvan, a többi pedig most készül. Ami a bemutatók pályáit illeti, egyik sincs még készen a fenti okok miatt.

Itt volt a nemzetközi ellenőrző bíró. Milyen megállapításai voltak?

Dick Keighley, az IOF Tanácsadó második hivatalos látogatása nagyon jól sikerült. Mindent megnézett, amit akart, és már meg is érkezett a beszámolója, telve feladatokkal és ajánlásokkal. Meg volt elégedve az előkészü-

leteinkkel, és amit problémának talált, azt megbeszéljük, és orvosolni fogjuk. Ezekkel foglalkozunk pillanatnyilag és reméljük, hogy Kreso Kerestes (IOF Asszisztens Tanácsadó) júniusi látogatásig mindennel készen leszünk. Dick beiktatta látogatásába a Postás Kupát is. Szerinte is jó volt a verseny.

Milyen aktuális logisztikai feladatok vannak? Ki a felelőse ennek a fontos területnek?

A Trail-O célterülete sokkal egyszerűbb, mint a tájfutó VB-é, így bízom benne, hogy ott minden rendben lesz. Az informatika már szerveződik. Síkhegyi Gabival volt egy értekezletünk a Postás Kupán, és már kézbe is vette a versenynapok logisztikai feladatainak szervezését.

Milyen lesz a megnyitó, a záró ünnepély, a bankett? Milyen kísérő események lesznek?

A megnyitót a Tájfutó VB illetékesei szervezik, és mi nagyon örülünk, hogy teljesen együtt leszünk. Trail-O versenyzőknek máskor lesz a bankettjük, mert a Trail-O VB korábban végződik, mint a Tájfutó VB. Záróünnepély helyett lesz egy nagy eredményhirdetés a második versenynapon, ami együtt lesz a VIP versennyel és remélhetőleg híres személyiségek fogják átadni az érmekeket. Ezután lesz még egy Trail-O Clinic is augusztus 23-án, ahol az új, gyors, izgalmas, SI-vel rendezett TEMPO-t fogjuk bemutatni az Egyetemváros területén.

Kísérő versenyünk mindkét versenynap után lesznek, amikor is a pálya csak 2 óra hosszát kint lesz, és bárki indulhat a VB pályákon az időmért pontok nélkül.

Eddig hány nevező van?

Eddig kb. ugyanannyi nevezőnk van, mint a cseheknel tavaly. Ugyanakkor tavaly is sok volt az utolsó pillanatban nevező, így még lehet, hogy a versenyző szám meg fogja közelíteni a százat. Mi erre készülünk, és biztosíthatunk mindenkit, hogy a 6. Trail-O VB az eddigiek közül a skandináv nívóval fog vetekedni!

Köszönjük a válaszokat!

TÉRKÉPKIÁLLÍTÁS MISKOLCON

Felkerestem a VB egyik szponzorát, Dr. Holló József altábornagyot, aki a Magyar Örökség Díjas HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Főigazgatója.

Dr. Holló József: Előljáróban el kell mondanom, hogy mint az MTFSz örökös elnöke, igyekszem minden lehető módon támogatni a sportágat. Az Intézet reprezentatív helyiségeit többször a Szövetség rendelkezésére bocsátottuk, és más módokon is segítjük a válság sújtotta sportéletet. Skerletz Iván, az MTFSz alapító főtájtára jó barátom volt, sajnos korán itt hagyott bennünket.

Mégis, miért támogat egy Múzeum egy sportrendezvényt?

Manapság a múzeumoknak is közel kell kerülni az emberekhez, mindegy, hogy vásár vagy sportrendezvény. Megjelenünk mindenhol, ahol a hadtörténetet népszerűsíteni lehet. Az csak legutolsó szempont, hogy magam is miskolci vagyok, így külön is szeretném, ha a recesszió ellenére nagyon jó Világ bajnokság lenne augusztusban.

Hogyan, mivel támogatják a rendezvényt?

Támogatásunk sokrétű: egyrészt egyengettük a rendezők kéréseinek útját a Honvédelmi Minisztérium felé különböző katonai felszerelések használatára. Másrészt engedélyeztük Hegedűs Ábel munkatársunk (a Térképtár tanácsosa) részvételét a VB rendezésében, méghozzá a felelősségteljes és időigényes nemzeti ellenőrző bírói megbízatásban. De talán a legfontosabb, hogy felvállaltuk egy teljes térképkiallítás kivitelezését a VB idejére.

Milyen lesz ez a kiállítás?

A Múzeum korszerű kiállítási installációját felhasználva 18 tablón mutatjuk be a környék térképtörténetét. A tablókát vászonra nyomtatva készítjük el, amelyet speciális vázszerkezet feszít ki olvashatóra. Évente több tíz hasonló kiállítást rendezünk itthon és szerte Európában nagy sikerrel.

Mik lesznek a kiállítás fő témái?

Általános térképtörténeti és tájfutás történeti tablók váltogatják egymást és az

Egyetem területének múltja is bemutatásra kerül. A részletes tervezetet külön érdemes közzélni.

Csak a Hadtörténeti Múzeum anyagából készül a bemutató?

Nálunk található Európa egyik legkiválóbb térképtára, természetesen elsősorban erre támaszkodunk. Ezen kívül felhasználjuk az MTFSz Térképtár Bizottsága által kezelt tájfutótérkép-gyűjteményt is. A kiállítás színesítésére a jelentősebb helyi kollekciókból is válogatunk néhány szép darabot. Hozzájárul a kiállítás sikeréhez a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár, a Herman Ottó Múzeum és a Miskolci Egyetem Egyetemtörténeti Gyűjteménye is.

Hol lesz a bemutató?

Az Egyetem főépületének előcsarnokában nemrég felállítottak egy 10,4 méteres Foucault ingát, ami földrajzi vonatkozásával jól illeszkedik a térképes tematikához. Mint ismeretes, ezzel az ingával lehet bemutatni a föld forgását. Ebben a nagyon szép környezetben lesz az Egyetemtörténeti kiállítás is és a három látványosság együtt várhatóan sok látogatót vonz majd. Ez a hely közel van a VB „főhadiszállásához” és a Hungária kupa versenypályájához egyaránt. Az egyetem van a szállások nagy része is, így minden együtt áll a „VB-falu” jó hangulatához.

Mi lesz a kiállítás sorsa

Mivel ezekben a témákban nem tervezünk későbbi kiállításokat, a tablókát részben az

Egyetemnek, részben a miskolci tájfutóknak adományozzuk, hogy felhasználhassák későbbi kiállításaikon. Ez azért is időszerű, mert, ahogy említettem, az Egyetem a VB-vel egy időben kiállítással is ünnepli Miskolcra költözésének 60. évfordulóját, amit jól egészítenek ki a mi tablóink.

Köszönöm a beszélgetést!

Bacsó Piroska

A kiállítás tervezett témái:

A tájfutó VB helyszíneinek topográfiai, tájfutó és más térképei

A magyar (főleg BAZ megyei) tájfutó térképek története

A Bükk és az Aggteleki-hegység turisztárképeinek és -kalauzainak története

A Miskolci Egyetem területének térképei a kezdetektől máig (katonai felmérések, polgári topográfiai térképek, légifotók stb.)

Az 1983-as magyarországi tájfutó VB dokumentumai

Más magyarországi tájfutó világversenyek (EB, VK stb.) dokumentumai

Hadtörténeti térképek Miskolc környékéről

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár legszebb térképeiből

A Herman Ottó Múzeum legszebb térképeiből

A Miskolci Egyetem Egyetemtörténeti Gyűjteménye legszebb térképeiből

Mikoviny Sámuel, a selmeci főiskola tanára, térképészeti munkássága

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsorolók; SI SportIdet, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenytávok: ht., nt., r-nt., kt., rt. (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

V E R S E N Y N A P T Á R**Június**

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Július

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Augusztus

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1 2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

V E R S E N Y N A P T Á R K I E G É S Z Í T É S (június 21-ig)

Internet info: www.mtfisz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek)

Figyelem! A HUNGÁRIA KUPA (aug. 17–23.) kedvezményes nevezési határideje: május 31!!! A versenyről infó az MTFISZ honlapról elérhető.

06. 12–13: A CHIO Tájékoztató Napok új időpontja: július 10–12.

06. 13. (szo) Baranya megyei Kt. Bajnokság /rR, kt./ R: PVM Nh.: 06. 09.(beérk.) C: ambrussandor@t-email.hu, vagy Baranya m. TFSZ, 7621 Pécs, Tímár u. 21. T: a VK-ban (volt V-ös üzem környéke), „0”-idő: 10.00. Nd.: 400Ft/fő. K: FN 10D 12C 14B 16B 18B 21 35 45 + F: 55 60 Nyílt. További adatok a versenyértésítőben.

06. 13. (szo) Nógrád, Heves, JNSZ m. váltó bajnokság /rR/ SI R: BBB Nh.: 06. 08.(beérk.!) C: borea@is.hu, vagy Kovács Gábor, 2660 Balassagyarmat, Határőr u. 11. H: Szűgy térsége (Új terep, Balassagyarmattól D-re kb. 7 km), „0”-idő: 15.00. Nd.: 2000Ft/váltó(3fős), Nh. után, de legkésőbb 06. 12-én 20 óráig: 3000Ft. A váltók összeállítása megkötés nélküli, minden versenyző háromszor fut, a verseny egyénileg is minősít, díjazás részletezése a kiírásban. I: www.balassi-kse.hu (május közepétől!)

06. 14. (v) Borsod megyei Kt. Bajn. /rR, rt./ R: BAZ m. Kiírás nem érkezett

06. 14. (v) Dél-Alföldi Kt. és Váltó Bajnokság /rR, kt./ SI R: SZV Nh.: 06. 04.(beérk.) H: Kiskunhalas és Kecel közötti műútról letérve (Kakas-hegy), C: vass.z@tvnetwork.hu, faxon: 62-426-577, vagy levélben 6726 Szeged, Borbála u. 21 címen. Kt. Bajn.: „0”-idő: 10.00. Nd.: 700Ft/fő (FN-14: 400Ft!). K: FN 10D 12C 14B 16B 18B 21B 40 50 +F60 + gy. Váltó Bajn.: „0”-idő: 13.00. Nd: 1200Ft/váltó (K(mind 3x1 fős): FN21, Mix könnyű, Mixtechn.). Megj.: Mix könnyű kat. nevezési díja 1200Ft.

06. 17. (sze) Lajhár Kupa (3SZ), /-/ R: SIR Kiírás a www.siralyok.hu honlapra kerül fel!

V E R S E N Y N A P T Á R (június 21-től július 15-ig)

06. 24. (sze) Dunakanyar Kupa (3SZ) /rR, kt./ SI R: Pest m. I: TÁJOLÓ 2009/5.

06. 26–28. (p-v) **Thermenland Open** /2. nap: oR, nt./ SI R: ZTC, Fürstenfeld Program: 26-án: éjszakai sprint + labirintus pálya, 27-én: normáltáv, 28-án: vadászrajt. H: Fürstenfeld közvetlen térsége, az első és harmadik nap célja: Fürstenberg főtere. Részletes kiírás és információ: www.thermenlandopen.com.

07. 01. (sze) Nyári Spartacus Kupa (3SZ) /-, rt./ SI R: SPA Hsz. H: Tabán, T: 14.30-tól a VK-ban (Bp., Attila út 2, pincehelyiség, megközelíthető a 18-as, 41-es villamossal, 5-ös, 16-os, 78-as busszal a Dózsa György tér megállóig). Nd: 400Ft (18 év alatt 300Ft), a második pálya 100Ft, a további pályák ingyen! „0”-idő: 15.00, pályazárás 18.00. Pályák: rövid(2 km), hosszú(4 km), vaktérképes(3 km). I: 70-229-8132.

07. 3–5. (p-v) **Pannon Tájéfutó Napok** /1. nap: oR, rt., 2. nap: WRE, nt., 3. nap: vadászrajt/ SI R: VTC Nh: 06. 21.(beérk.). C: ENTRY, vagy andrea.kerekes@hdi-gerling.hu, vagy Kerekes Andrea 8200-Veszprém, Vécsey u. 5., IV/27. Nd: 5000Ft/3 nap (FN –12, Nyílt: 2500Ft/3nap), késői nevezés +20%, helyszíni nevezés +40% (kivéve: nyílt). H: Veszprém (1. nap), Csesznek térsége(2–3. nap), „0”-idő: p: 16.00, szo-v: 10.00. K: FN: 10D,DK 12C 14EC 16EC 18EC 20E 21EABBrC 35ABr 40 45 50 55 60 65 +F: 70 75 80 +NyK, Gy. Kísérőrendezvények: p: 17 órától: Mobil-O, szo: 12 órától: Mikrosprint, 16 órától: sörváltó. Szállás egyénileg intézendő.

07. 08. (sze) Óhegy Kupa (3SZ) /rR, kt./ SI R: KTSz Hsz. I: TÁJOLÓ 2009/5.

07. 11. (szo) Kunfehértó Kupa /rR, nt./ SI R: KAL I: TÁJOLÓ 2009/5.

VERSENYNAPTÁR

07. 10-12. (p-v) **CHIO Tájékoztató Napok** Program: 10-én /H: Zirc, Pintér-hegy/ 17 órától Eplény Kupa kt. tájékerképár verseny 1. futam /K: Ny-K, Ny-T/, 18 órától Trail-O, 21.30-tól éjszakai kt. verseny /K: FN: 18, 19, 40+, nyílt/; 11-én /H: Eplény, Mészán-tető/ 10 órától: Eplény Kupa kt. tájékerképár verseny 2. futam, 11 órától: Mobilis tájfutás /K: Ny-K, Ny-T/, 16 órától /H: Eplény, Som-hegy/: Nyílt rendszerű csapatverseny (3 fős, K: 14, 18, 19), 21 órától /H: Eplény, Som-hegy/ éjszakai túraverseny /K: A, A36, A50, A60, B, C/, 12-én /H: Eplény, Prédikálószték/ 10 órától útvonalkövetéses túraverseny /K: A, B, C/, 14 órától /H: Eplény, Boszorkány-tető/ folyamatos váltóverseny (2 fős, K: 14, 18, 19, Nyílt). További info: <http://tajfutas.vbtse.hu/chio/2009/>.

07. 11-12. (szo-v) **Sopron Kupa** /oR, 1. nap: kt., 2. nap: nt./ SI R: SMA, Sopron v. TFSZ Nh.: 07. 01.(beérk.) C: ENTRY, vagy sopronkupa@gmail.com, vagy Molnár Tibor 9400 Sopron, Honvéd út 28 (t: 20-432-0268). Nd: 1500Ft/nap (FN10: 400, Ny-K, Ny-T, Retro: 600Ft), Nh. után 07.09-ig: 1800 (500, 700)Ft, hsz-en: 2000(600, 800) Ft/nap. VK: Sopron, Lővér kemping, cél a VOLT fesztivál helyszínén, „0”-idők: 12.00(szo), 9.00(v). K: FN: 10D,DK 12C 14B 16B 18B 20A 21ABBrC 35A 40 45 50 55 60 65 70 +NyK, NyT, „Retro”, Gy. Szállás egyénileg intézendő, a kempingben szállásai lehetőség (500Ft/sátor/éj + 500Ft/fő/éj). Megj.: 1. A „retro” verseny egy szakasza 1970-es térképpel! 2. A kísérőprogramok közt: tájékerképár verseny.

07. 15. (sze) Nyári MAFC Kupa (3SZ) /-/ R: MAF Hsz. H: Tököli parkerdő (Ledina), T: 14.30-tól a VK-ban (Megközelíthető: gk-val az 51-es bajai útról a 25-ös km-kő után jobbra lekanyarodva Szigethalom felé, át a Kis-Duna hídján, majd az első úton balra 600 m a Karám vendéglőig, parkolás a vendéglő után az út mentén; tömegközlekedéssel: busszal a Népliget állomástól az Autógyár megállóig/Dunavarsány edzőtábor/, innen át a Kis-Duna hídján, ...). Cél és VK a Karám vendéglőtől 400 m-re (sárga szalagozáson, csak gyalogosan). Nd: nincs! ”0”-idő: 15.30, utolsó rajt: 18.30. K: FN: 12C 14C 16B 18B 21BC 35 40 45 50 60 +F: 55 65 70 + NyT, NyK. I: dr. Szarka Ernő 06-30-475-9076, vagy e: szarka@szabadalmi.hu.

Kérés a rendezőkhöz: A következő számban a nyári versenyekről közlünk adatokat (a HUNGÁRIA KUPÁ-ig). Lapzártá: június 9, tervezett megjelenés: június 20(OKEB). Amennyiben lapzártá előtt nincs versenykiírás az MTFSZ-honlapon, előzetes információt kérünk a versenyről (email-cím: argaygu@t-online.hu). A kapcsolatteremtés miatt célszerű, ha a rendezők email-címe megtalálható az MTFSZ-honlapon.

Versenyajánlat Szlovákiából: július 30-31, augusztus 1-2: Szlovák Nagydíj, Szlovák Karszt Kupa. A verseny kiírása megtekinthető a rendező honlapján: www.tuke.sk/obeh/gps. Nevezési díj május végéig 25 EUR, júniusi nevezés esetén 35, július 1 után: 45 EUR. (14 év alattiaknak 10/15/20 EUR, 16-18 és 65-: 15/20/25 EUR. VK a Szlovák Paradicsom déli részén a Dedinky melletti tó közelében, az első két versenynap Rozsnyó közelében, a 3-4-ik nap a Szlovák Paradicsom területén lesz. Ezen a versenyen lesz az idei Szlovák-Magyar Szenior Találkozó 2-ik versenye!

SZIGETI SPORTVARÁZS

Idén 5. alkalommal rendezi meg a Fővárosi Önkormányzat a Szigeti Sportvárázst, Budapesten a Margitszigeten, 2009. június 5-7. között. Akik kilátogatnak a szigetre, különböző sportágakat, sporteszközöket próbálhatnak ki ingyen. Mi tájfutók is jelen leszünk szombat, vasárnap, a szokásos helyen, a Nagy-réten. Minden érdeklődőt szeretettel várunk, a rövid, mikrosprint, trail-o és mobilis pályákon. Szólj ismerősödnek, ez egy jó alkalom arra, hogy fesztivál hangulat keretei között, megismerkedjen szeretett sportágunk, a tájfutás alapjaival. A **BTF SZ nevében – Peics Antal Zsolt**

FUTOTTÁL MÁR EGY VERSENYEN HÁROMSZOR?

Ha a 24 órás váltók rendszeres indulója vagy, akkor biztosan egyből rávágod, hogy „persze, többször is”. Ha viszont nem akarsz mégsem 24 órán át versenyezni ezért az élményért, itt a lehetőség: most, akár egy óra alatt is háromszor futhatsz ki más-más pályára. Erre a lehetőséget a június 13-án szombaton délután megrendezésre kerülő Nógrád – Heves – Jász-Nagykun-Szolnok megyei Váltóbajnokság biztosítja. Azt ugyanis újszerű, 3x3 fős rendszerben rendezzük majd meg. Minden csapattag háromszor fut, mindannyiszor egy nagyjából egy kilométeres pályát a három közül (X, Y, Z). A váltók bárhol felállhatnak, nincs kor- és nembeli vagy egyesületei hovatartozásra való megkötés. A váltó mindhárom tagja lefutja mindhárom pályát. Így az egyéni eredményt nem részpályánként, hanem az X+Y+Z pályákon elért időket összegezve számítjuk, és az MTFSZ Versenybizottságának engedélyével rangsorpont is futható. Természetesen mindenkit a korának és nemének megfelelő ellenfelekkel együtt értékelünk a rangsorpont számításánál. A verseny Balassagyarmattól 7 kilométerre, Szügy község közelében lesz megrendezve, egy olyan új terepen, amiről tájfutótérkép korábban még nem készült. A terep alföldi jellegű, homokbuckás ültetett erdeifenyves, legnagyobbbrészt igen jól futható. Bővebb információ május közepétől a www.balassi-kse.hu honlapon. Mindenkit szeretettel várunk!

JÓBARÁTUNK 70 ÉVES

Nevét ne keressük a válogatottak sorában, egyéni bajnoki érmei azért nem rozsdásodtak meg, mert nem is voltak. Nem volt tagja elnökségnek, nem írt szabályzatot, nem volt nemzetközi bizottság tagja (legalábbis tájfutásban), mégis, ha a mai hatvan-hetvenévesek és régi MAFC-osok meghallják a sajátos „Reszeltfogú”, röviden „Resz” nevet, biztosan jobban ismerik, mint sok válogatott tájfutóét.

Becsületes neve egyébként Almás Károly, és azért jegyezzük meg, hogy már 18 éves korában biztos és állandó tagja volt a MAFC négyszeres bajnokcsapatának (1957-60). Szerintem ő volt a legjobb magyar „mitfárer”, vagyis a páros versenyek nem-vezető tagja (bizony, volt ilyen valaha). A „vezető” elvitte a csapatot az ellenőrzőpont környékére, amely, az akkori szokásoknak megfelelően, jól el volt dugva, és a mitfárer kereste meg a bóját. Resz lélektannal dolgozott, nem is annyira a térképpel foglalkozott, hanem kigondolta, mit is akart elérni a felvezető. Hihetetlen volt, hogyan kapkodta ki az eldugott pontokat. (Vagy ő volt a legjobb, vagy Garai Laci, aki viszont szinte földöntúli szimattal végezte ugyanezt). Minden „menő” boldogan fogadta, ha Resz volt a mitfárere. En csak egy éjszakai Balaton-Kupára emlékszem, ahol 28.-nak indultunk, és elsőként érkezünk meg. A mezőny a balatonföldvári erdőben kóválygott, míg Resz egyetlen megingás nélkül kapkodta ki a gyalázatosan elrejtett pontokat.

Adottsága legalább annyi volt, mint sok, válogatottságig eljutó csapattársának, például e sorok írójának, de az öngyöt-réshez nem sok kedve volt, edzéseken

nem járt élen. Később, versenybíróként pedig a versenyrendezéssel együtt járó aprómunkát nem szerette, ide értve a térképhelyesbítést is. Mit tesz valaki, aki nem szereti az aprómunkát, de nagyon szereti a tájfutást, nagyon szereti a tájfutó társakat? Kihasználja két nagyszerű adottságát: szervezőkészségét és baráti kedvességét. (Sikeres civil pályáját most nem részletezem, ott is ezekkel az erényekkel jutott előre.) Mindig tudta, kit mire lehet használni, kinek hol a helye, kit hogyan lehet megnyerni. Mindenki barátja volt (ma is), mindenkihez volt kedves szava, nagyon tudott bánni az emberekkel. Így lett kiváló versenyszervező, ebben a minőségben éppen úgy volt gyakran mitfárerem, mint régebben, az erdő sötétjében. Kilián emlékversenyeken, Hungária-Kupákon, az 1983. évi Világ bajnokságon rengeteg szervezési munkát oldott meg. Versenybírói pályám csúcspontjának, az 1983. évi Világ bajnokságnak bármilyen kényes előzetes tárgyalására akár Skerletz Iván, akár Peiker Gyurka, akár Balogh Tamás, akár jómagam nekiindultunk, mindig hívtuk, jelenlétében valamilyen ismeretlen kisugárzás terjedt a levegőben a tárgyalásokon, mindig a legalkalmasabb hangot ütötte meg. Ha kellett, udvarolt (ritkán volt ellenére), közös barátokat keresett, emlegette magas rangú barátait (hatalmas noteszában nevek, kapcsolatok, telefonszámok ezrei voltak megtalálhatók), szívesen ivott együtt tárgyalópartnereivel (ez sem volt soha ellenére). Ha talán nem is tudtam kellőképpen érzékeltetni, kulcsfigurája volt

ennek a világbajnokságnak, ha a kitüntetések nem is ő kapta.

Másik szerelme a MAFC volt, ahol pályáját elkezdte. Emlékszem, amikor jelentkezett 17 évesen (Gárdonyi Zolival és Valtinyi Lacival együtt), és csináltam nekik az első terepgyakorlatot szakadó hóesésben valahol Leányfalu környékén. A MAFC minden generációjával jóban volt, hangulatot teremtett, összetartó bandákat alakított ki, igazi barát volt és az ma is kortársainak és a fiatalabbnakn egyaránt. Az aprómunkát nem szerette itt sem, de nem ő az oka a MAFC lecsúszásának, bár megakadályozni nem tudta.

Meleg szíve mégis Skerletz Iván utolsó éveiben mutatkozott meg. Főtitkárunk eléggé elmagányosodva, depresszióval küzdve tiszteletbeli MAFC-os lett, Reszeltfogú kimozdította otthonról, baráti társaságunkba célpelt, igyekezett jó kedvre deríteni. Azután jött Iván betegsége, és ő volt az, aki legtöbbet látogatta, lelket öntött bele, ha kellett, kezelésre célpelt, igyekezett megkönyömiteni az utolsó hónapok gyötrelmeit. Ezt nagyon kevesen tették volna meg. Ott volt és intézkedett Somogyvári Karsci temetése körül is.

Mint a MAFC régi nagy bajnokcsapatának minden élő tagja, ő is betegségekkel küszködik, hol több, hol kevesebb sikerrel. Biztosan sokat segít rajta, ha visszaemlékezhet sikeres tájfutó emlékeire és főként tájfutó barátaira.

Mindnyájunk jó barátja 70 éves. Nagy ember volt? Aligha. Remek ember? Feltétlenül.

Szarka Ernő

HOL VAN AZ EMBERI TELJESÍTŐKÉPESSÉG HATÁRA?

Hoór Anikó VK győztes

Hoór Anikó az Egri Spartacus Tájékozódási Futó Sportegyesület tájfutója és az Egri Triatlon Klub versenyzője. Fő sportága az ultratriatlon, az ezekre való felkészülés minden szabadidejét felemészti, így saját bevallása szerint tájfutni nagyon kevés ideje marad, csak év végén, a triatlon szezon lezárása után tud a tájfutó sportnak hódolni.

Hogyan alakult számodra az 2008-as versenyévad?

Nos, 2008-ban ultratriatlon sportágban lettem világ kupa összetett győztese, vagy összetett világbajnok. Nem tudom mi a hivatalos megnevezés, van aki így mondja, van aki úgy.

2008. július végén elindultam Németországban, Lensahnban (Balti tenger partján) a tripla ironman távú világ kupa futamon. Ezen a versenyen 11,4 km-t kell úszni utána bringára pattanni és letekerni 540 km-t, majd utána lekocogni 126,6 km-t szintidőn belül. A szintidő 58 óra volt. Nos én teljesen kihasználtam a szintidőt és 57 óra 58 perc alatt értem be a célba. Közben alig lehetett aludni, mert szorított az idő. Végül is a 2. helyen értem be a nők között mivel a többiek kiszálltak.

5 héttel később Bonyhádon rendeztek dupla távú ironman világ kupát. Itt is 2. helyen értem be. Ez 7,6 km úszásból, 360 km kerékpározásból és 84,4 km futásból állt.

Ezzel a két 2. hellyel annyi világ kupa pontot gyűjtöttem, hogy évvégén megnyertem a világkupát.

Úgy gondolom, nem minden tájfutó van tisztában a különböző távú triatlon versenyekkel. El magyaráznád röviden ezeket a fogalmakat? Mi is az Ironman?

Ha a triatlont röviden értelmezzük, így hangzik: az úszó-, a kerékpár-, és a futótávok folyamatos teljesítése. A hangsúly a folyamatosságon van. Az első versenyt alig több mint negyed évszázada rendezték meg.

A legenda szerint 30 évvel ezelőtt négy hawaii tengerésztiszt azon versengett egymással, melyiküknek nagyobb a teljesítőképesége. Az első tengerész beugrott az óceánba és leúszott 3.800 métert. A második azt mondta, ez semmi, és lebiciklizett 180 kilométert. A harmadik közölte, ő ennél is többre képes és lefutotta a maratont, azaz 42,2 kilométert. Erre a negyedik társuk elmosolyodott és így szólt:

Na idefigyeljetek, barátaim! Én egymagam végig csinálom mind a három távot megállás nélkül.

Akár így történt, akár a megszépítő messzeség kerekítette ki a történetet, tény, hogy azóta évről évre több ezer ember küzd azért, hogy kivívja a részvételi jogát eme nagy megmérettetésre.

A fizikai és szellemi erőállapot felmérése érdekében egyik legkeményebb próbája a sportban, amikor több sportágban mérik össze képességeiket a versenyzők.

Nem véletlenül nevezik vasembernek például az úszásból, kerékpározásból és távfutásból álló összetett versenyek díjazottjait.

A nevében szó szerint is vasembert jelentő hármashatást 30 éve, a csendes-óceáni Hawaii-ban rendezték meg először, majd világszerte népszerűvé vált, s Magyarországon is szép számmal úszik. Új sportág született, éppen harminc éve. Vállalkozó szellemű amerikai fiatal emberek 1978-ban elhatározták, hogy egyesítenek három, Hawaii-ban megrendezett versenyt, a 3860 méteres távú Waikiki Rough Water Swim elnevezésű tengeri úszóversenyt, a Bike of Oahu kerékpárversenyt, mely 180 kilométernyi kerekézkést követel és a Honolulu Marathon-t, amelynek távja megegyezik a klasszikus maratoni távval: 42,195 kilométer. Mindezt úgy, hogy a verseny-számok egymás után teljesítendőek. Így született meg a Hawai Iron Man (ekkor még két szóban írták), a későbbi Ironman versenyek őse.

Indultak magyar versenyzők ezeken a versenyeken?

Az Ironman versenyeken a magyar triatlonisták közül a 2005-ben vissza-

vonult Kropkó Péter ért el kiemelkedő eredményeket: számos Ironmant megnyert, Hawaii pedig kétszer lett hetedik. 2007-ben Csomor Erika tizedikként, 2008-ban pedig negyediként ért célba Hawaii a profi női versenyzők között. 2008-ban az arizonai Ironman versenyen kettős magyar győzelem született Major József és Csomor Erika révén.

Mit nevezünk ultratriatlonnak?

Az ultrafutás mintájára (amely a maratonnál hosszabb távú futást jelent) ultratriatlonnak hívják a klasszikus triatlontávnál, azaz az Ironman távjánál (hosszútáv) hosszabb triatlonszerű versenyeket. Ezeket két fő csoportba sorolhatjuk:

A klasszikus ultratriatlont az Ironman távjának egész számú többszöröse. Ezek megőrzik az úszás, kerékpározás és futás sorrendjét és folytonosságát. A versenytávok a dupla, tripla, négyszeres és ötszörös ironmantáv, valamint a dekatriatlon, amely a hosszú táv tízszeresét jelenti. Ez utóbbi tehát 38 km úszásból, 1800 km kerékpározásból és 422 km futásból áll.

Atöbbnaposultratriatlont Mexikóban vezették be 2006-ban. Ezek a teljesítés hagyományos folytonosságát megtörve az „egy nap – egy ironman” elvet követik, vagyis egymás utáni napokon kell egy-egy hosszú távú triatlont teljesíteni. A klasszikus ultratriatlontól hasonlóan ezt a versenyt is kétszeres, háromszoros,

négyszeres, ötszörös és tízszeres távon rendezik.

Az ultratriatlonnak is van egy szövetsége a IUTA, a nemzetközi ultratriatlon szövetség (www.iutasport.com), amely minden évben kiírja világszerte a világkupákat, melyik az EB és melyik VB verseny. Minden év végén világranglistát állítanak fel a világkupa futamokon elért pontok alapján.

Még egyéb versenyformákról is lehet hallani. Tudnál erről valamit mondani?

Vannak egyéb versenyek is, például a Freestyle Ultra Triathlon 1+2, amely az első napon egy szimpla ironmanból, majd következő napi starttal egy duplából áll. Mások triatlonszerű kihívásokat szerveznek. Ilyen a háromnapos Enduroman, amely – a három szám hagyományos sorrendjét megváltoztatva – egy 87 mérföldes (140 kilométeres) London–Dover futásból, egy Csatorna-átúszásból és egy 180 mérföldes (290 kilométeres) Calais–Párizs kerékpározásból áll, és egyénileg teljesíthető.

Ez fantasztikus, ember feletti teljesítményt követel ezeknek a távoknak a teljesítése. Hogyan készültél a német versenyre?

Előző év ősszel úgy döntöttem, felköltözöm Egerből Pestre egy jobb munkahely reményében. Megtaláltam a számomra legideálisabb triatlont edzőt, Markus Hohnstadt személyében, aki már hazai és nemzetközi téren is bizonyított. Októbertől tehát Markus segítségével megkezdtem a felkészülést a tripla ironmanre.

Úszásban a technika csiszolása volt a cél, így aztán rövid idő alatt a karizmom szinte a duplájára nőtt a heti 4 edzéssel. A legtöbbet futásban fejlődtem. Egész télen résztávostam, és pár hónap után azt vettem észre, hogy sorra javulnak az eredményeim. Egyre inkább élveztem a sebességet, a pihenő időszakot is nehéz volt betartani, mert nagyon mehetnékem volt. A pihenők után pedig még gyorsabb lettem egy picit.

A kerékpáros km-eket Horvátországban, Porecban gyűjtöttem Herr Gyuláékka és Kanga mama társaságában.

2008-ban nagyon kevés versenyen indultam, ezeket is felkészülésnek tekintettem. A sárvári 24 órás versenyt most sem hagytam ki, de sajnos nem sikerült végig futni a 24 órát, mert sérülés miatt ki kellett állnom, de azért 128 km-t sikerült lefutnom. Kerékpár versenyen sem indultam még, hát rajthoz álltam a Kinok Kinja versenyen. Utolsók között beérkezni nem egy felemelő érzés, de mivel iszonyú szintes volt a pálya, edzésnek jó volt. Sárvár után az edzőm javaslatára pihentettem a hosszú futásokat, és a kerékpár edzésekre fordítottam a több időt. A jól bejáratott Visegrádi vár-Esztergom-Budakeszi kör már-már könnyedén ment, a Pilisben letekert km-ektől egyre erősebbnek éreztem magam.

Felkészülésnek tekintettem a tripla im előtt a cseh ironmant is. Itt a futástól nagyon sokat vártam volna, de sajnos ez nem igazán jött össze. Nagyt csalódtam, de hát fel a fejjel, a főverseny ez után jön!

Hogy szokjam a monotóniát, egyik hétvégén leúsztam 10,5 km-t. A másik hétvégén pedig letekertem a hegyekben 250 km-t. Ezeket az edzéseket túlélve egyre biztosabb voltam magamban, hogy meg tudom csinálni a tripla ironmant.

Hát sikerült, és gratulálunk ehhez a nagyszerű teljesítményhez!

S.A.

KÖZGYŰLÉS: A BTF Sz következő közgyűlését 2009. május 19-én (kedden) 17:30 -kor tartja. Helyszín: Budapest 1053. Curia u. 3. / Földszinti nagyerem.

VERSENYBÍRÓI TANFOLYAM: A BTF Sz 2009. tavaszán versenybírói tanfolyamot szervezett. 17 fő jelentkezett, ebből 16-an sikeresen vizsgáztak. Az aspiránsoknak ez előadók 6 alkalommal elméleti órákat tartottak február, március folyamán, péntek esténként. Ezúton is szeretném megköszönni lelkiismeretes munkáját Molnár Attilának, Sötér Jánosnak, Scultéty Mártonnak, Scultéty Orsolyának, Schell Antalnak, dr. Téglásy Györgynek.

Az elméleti oktatás után a gyakorlati vizsgát tartottuk a János-hegyen. A vizsgázóknak steckelés és pontellenőrzés volt a feladat. Itt Kovács Zoltán volt a segítségemre.

Május elején pedig elméleti tudásukról kellett számot adniuk írásban. Végül a házi dolgozattal – amiben pályatervezési, elméleti versenyrendezési feladatokkal kellett megküzdeniük – kapunk teljes képet leendő versenybíróink felkészültségéről.

E három feladat teljesítése után a Mets Miklós, Kovács Zoltán, Peics Antal Zolt alkotta vizsgabizottság nyilvánította a következő jelölteket III. osztályú versenybíróvá: Bozsó Norbert, Czirbesz Endre, Fekete András, Fráter Tamás, Gyalog Zoltán, Gyalogné Dobróka Anett, Gyöngyösi István, Horváth Sándor, Józsa Gábor, Krasznai Orsolya, Liszka Krisztián, Máthé Fanni, Morandini Viktor, Sánta Bendegúz, Tóth Tamás, Zelena Dóra. Gratulálunk Nekik!

Szeretnék még köszönetet mondani Lengyel Emőkének, aki a tantermek szervezésében segített.

Peics Antal Zolt, a tanfolyam szervezője

ELNÖKSÉGI ÜLÉS: A BTF Sz Elnöksége 2009. május 4-én tartotta soron következő elnökségi ülését, amelyen első napirendként megtörtént a versenybíró tanfolyam ünnepélyes bizonyítvány kiosztása. Ezt követve az elnökség véglegesítette a Közhasznúsági Jelentést, majd Scultéty Gábor beszámolt a budapesti versenyekről, Gombkötő Péter a térképkiadási rendről adott tájékoztatást, majd egyéb ügyeket tárgyalt az elnökség.

ELŐFIZETÉS 2009-RE

Kedves Olvasók!

Mint bizonyára látjátok, az idén több színes oldallal, de változatlan terjedelemben jelenik meg a Tájéoló.

Az éves előfizetési díj 2009-ben **4900 Ft**, külföldre **7900 Ft**.

Egy példány ára **550 Ft**. Előfizetni félévre (5 számmra) is lehet. DVD melléklet, megjelenését is tervezzük, amelynek költsége további **1000 forint**. Az előfizetési a tavalyi, utolsó számhoz mellékeltek csekken lehet. Az előfizetési díj átutalással is fizethető. **Számlaszám: 11705008-20411419 Budapesti Tájéfutók Szövetsége.** A BTF Sz-ben és a nagyobb versenyeken személyesen is előfizethető az újság.

Crosswear Tájéfutó Felszerelések!

www.crosswear.hu

Ajánlatunk:

- bozót ruha, lábszárvédő, póló, sapka
- egyedi tervezésű érmek fából

Szolgáltatásaink:

- lézervágás, lézeres gravírozás, himzett logo, felirat
- újdonság: pólónyomás

CROSSWEAR® Kft.

DÓRA JUDIT – KROLOPP FRIGYES

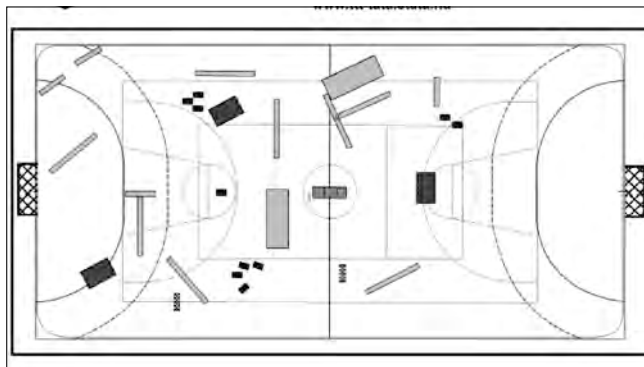
H-1029, Budapest, Ördögárok u. 110/A

Tel/fax: +36 (1)-376-51-96, Mobil: 06-20/9642-957

E-mail: crosswear@euroweb.hu, Honlap: www.crosswear.hu

I. KOMÁROMI TEREMTÁJFUTÓ BAJNOKSÁG

A Komáromi Napok keretén belül új sportágban próbálhatták ki magukat a komáromi általános-, illetve középiskolás diákok. Komárom Város Önkormányzata, a Tatai Tömegsport és Tájfutó HSE és a Kultsár István Szakközépiskola közösen szervezte meg az első teremtájfutó versenyt, amelyen rekordszámú, összesen 554 induló vett részt. Városunk három általános- és négy középiskolájának tanulóin kívül neveztek a versenyre a tatabányai Dózsa György Általános Iskola és a révkomáromi Eötvös utcai Alapiskola diákjai is. A nagyszabású és igen színvonalas versenynek a Városi Sportszarnok adott otthont. Mindenki felmerülhet a kérdés, hogy mi az a teremtájfutás? Nos, a válasz igen egyszerű, ez egy lekiicsinyített változata a tájfutásnak, a tájékozódási futás kistestvérének is nevezhetnénk, hiszen majdnem minden úgy történik, mint a szabadban, csak a természetes tereptárgyakat sportszerek, tornatermi berendezések helyettesítik. A versenyző egy térképet kap a kezébe, melynek segítségével meg-

A sportszarnok térképe

határozott sorrendben, a lehető leg-rövidebb idő alatt kell megtalálnia a legeldugottabb helyen rejtőzködő ellenőrzőpontokat. Kell hozzá kirobbanó gyorsaság, villámszerű gondolkodás és határozott azonnali döntéshozatal, hisz a helyezések általában másodperceken múlnak. Természetesen az első alkalommal rajthoz állók sem kerültek hátrányba a már rutinos versenyzőkkel szemben, mivel a helyszínen pontos és részletes tájékoztatást kapott mindenki.

A versenyek reggeltől kezdődtek és folyamatosan lehetett regisztrálni. A két körös edzés illetve bemelegítés után rajtolhattak a versenyzők két különböző pályán. Az elektronikus eredményjelző rendszernek köszönhetően a teljesítmény azon-

nal látható a kivetítőn. A kisiskolások számára inkább szórakozás volt, a nagyobbak között viszont akadtak, akik véres küzdelemmel indultak neki a pályának. A nap legjobb ideje 1,48 perc volt, amit Szepesi Szilvia a komáromi Jókai Mór Gimnázium tanulója, a TTT HSE versenyzője ért el. A szervezők a futamgyőzteseket kupákkal, a diákolimpia kategóriák dobogós helyezettjeit pedig érmeikkel és pólókkal jutalmazták. Komárom város polgármestere, Zatykó János különdíjat ajánlott fel a legtöbb versenyzővel induló iskolának. Ezt a szép és nagy kupát a Kultsár István Szakközépiskola nyerte.

A rendezvény nem jöhett volna létre Vásárhelyi Tass nélkül, aki nemcsak a felszerelést hozta, hanem térképeket és a pályákat is ő készítette. Valamint köszönet a TTT-seknek, Mészáros Károlynak, Horváth Jánosnak, Dr. Ágh Eleonórának és a Kultsár István Szakközépiskola testnevelés tagozatos diákjainak, akik hozzáértésüket és szervezőképességüket adták a versenyhez.

Ez a verseny sokaknak szolgált élménnyel, új ismeretekkel, sikerrel, és nem utolsósorban a mozgás örömeivel, hogy a gyerekek ne kényszerből, hanem örömmel mozogjanak, sportoljanak egészségük érdekében.

Gáspár Niki TTT

A sportszarnok „tereptárgyakkal”

ERDÉSZETI TÉRKÉP A CSEKET-HEGY KÖRNYÉKÉRŐL

Nagyszabású hadgyakorlatokat irányítottak a Kis-Bakony tetején álló tábornoki objektumból. Később sok nagy tájfutó csatát, közte Doma „majdnem EB győzelmét” követte innen a nézősereg. A környéket egy – eddig ismeretlen – erdészeti térkép is bemutatja. A cikksorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Az Uzsai erdészet munkatérképét 1982-ben készítette a Magyar Néphadsereg Térképészeti Intézete (MNTI) 1 : 25 000-es méretarányban. A civil erdőgazdaságoknak már korábban készült 50ezres áttekintő térképsorozat, ezt egészítették ki ebben az évben a MN kezelésében álló erdők térképeivel. A katonai erdészeteknek az erdők kezelésén kívül feladata volt az is, hogy az illetékteleneket távol tartsa az erdőben rejtőző objektumoktól. Még ennél is fontosabb volt talán az elvtársak számára a különleges vadállomány biztosítása. Ennek érdekében (Sóter János elmondása szerint) folyamatos fegyveres őrizet alatt állt például a 2002-es EB több futamának helyet adó Kis-Bakonyi-erdő (nem azonos a Kis-Bakonnyal).

A 70x70cm-es, szép kivitelű lap a Sümeg–Tapolca–Nyírad közti katonai erdészet területét ábrázolja. A térkép alapja az 1970-ben készült katonai topográfiai térkép, amelyről elhagyták a koordináta hálózatot és az adatok egy részét, így lehetett titkos helyett „Szolgálati használatra” minősítésű. Az időközi változásokat és az erdészeti létesítményeket, a területet jól ismerő, Buliczka János erdőmérnök tüntette fel, aki polgári alkalmazott volt a hadseregben. A térkép ábrázolja a dagonyákat, vadlesek és más vadászati objektumokat is.

A bemutatott részlet 0- és Újdörögd környékét ábrázolja. Itt található több különböző kezelésű terület: a széles lila sáv az MN erdészet határa, vékony pont-vonallal vették körbe az MN Ódörögdi mezőgazdasági üzemegységét. A katonai kezelésű területek közé ékelődik a híres nyírádi bauxitbánya, a rét közepén levő pisztrángtelep pedig a Siofoki halgazdasághoz tartozik. A bauxit külszíni kitermelése során keletkezett gödörök elérik a 24 méteres mélységet, ami egy 6–8 emeletes ház magasságának felel meg. Nagy pötytyökből álló vonal jelöli az MN vadászterület határát, amely a civil területekre is kiterjedt. Hiába volt katonai kiadású a térkép, „természetesen” lehangyatták róla a katonai objektumokat, az újdörögdi tábor területén erdőt ábrázoltak, de meghagyták a kutakat és Táborhely feliratot illesztettek rá. A 2003-as tájfutó térképen látható a tábor K-i széle és a tábornoki figyelő, valamint a helikopterleszálló-helyek is.

A szokásosnál sűrűbb és sok „beszélő” nevet tartalmaz a térkép névjajza, ez az erdészeknek köszönhető. A kivágaton is látszik a Hepehupás-nyiladék és a Nyúlköros-tó, a lap szélére esik a Tinókútlapi-vadfold (Az a vadállomány részére beültetett terület, amelyik a Tinó-kút melletti lapon van.). A térkép többi részén található a Büdös-mocsola, a Hetes-elágazó és a Lószoros-tó. Ez utóbbi név úgy keletkezett, hogy valamikor a hatvanas években megtiltották, hogy túlzottan „népies” szavak szerepeljenek a térképeken, át kellett írni valami hasonló hangzásúra. A legismertebb ilyen a Bicske melletti Ló-ingató és ez a tavacska sem azért kapta a nevét, mert valamikor beleszorult egy ló.

Érdemes megemlíteni, hogy a környék első szovjet típusú térképét az a Tóvizi Kálmán őrnagy helyesbítette 1951 júniusában, aki később a legelső színes tájfutó térképek kiadását gondozta 1964–67-ben. Az L-33-47-B-b (Sáska) szelvényen feltűntette a bauxitbányát a bányavasutakkal és a halápi iparvasúthoz vezető csillesort is. Az Újdörögdpusztához tartozó munkásházak Bányalakó-telep nevet kaptak. Az épületek nagyon gyengék lehettek, mert a későbbi térképeken nyomuk sem maradt. Nincs meg még a katonai tábor, a Cseket-hegy környéke viszont már Tüzérségi lőtér. A terület katonai felhasználása valószínűleg csak 1945 után kezdődött, mert az 1944-es 50ezresen még semmilyen utalás nincs erre.

Gazdát a térség tájfutó történelme: az 1994-es rövidtávú és váltó OB-re készült el a térkép első változata, a legutóbbi pedig a 2006-os éjszakaira. A legrangosabb esemény a 2002-es EB sprint száma volt a terepen, itt esett meg, hogy egy hat méterrel odébb kirakott pont miatt kis híján kimeszelték a selejtezőt. Ugyanaznap délután volt magyar férfi tájfutó a legközelebb egy (felnőtt) világverseny aranyérméhez: Doma (Domonyik Gábor) a pálya legvégéig vezetett és ott, a nézők szeme láttára vétett apró hiba fosztotta meg még a dobogótól is. A környéken rendezett mindkét Hungária kupa programjában szerepelt cseketi futás, ezek közül az 1999-es verseny arról nevezetes, hogy itt használtunk először idehaza SI-t. (A tízéves évforduló pontosan a VB első terepbemutatójának napjára, augusztus 15-re esik.) A 2003-as rendezvényre elkészült az első (és mindeddig egyetlen) olyan áttekintő térkép, amely nemcsak a verseny számtalan helyszínét, szállását stb. ábrázolta, hanem tájfutás-történeti tartalommal is bírt. Mindkét Hungárián gazdag térképkiállítás is megtekinthettek a résztvevők az újdörögdi katonai táborban.

Hegedűs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu

TIPÓ KUPA – A MUNKA ÜNNEPE

A cím nem élcelődés, vagy gyenge szóvicc, hanem komoly. Az idei Tipó Kupán (május 1-3.) a befektetett munka meghozta gyümölcsét, a háromnapos verseny sallangmentes, lényegre törő tájfutó ünnep volt. Új terep, friss térkép, jó idő, kellemes környezet, ezek adták az alapot.

Molnár Attila (Mozsár) kicsit már meggyűrve meséli: Két éve kezdték az előkészületet (nagyon sok versenyen vannak már túl, de ennyi ideig még egyikkel sem foglalkoztak), de a végeredményről csak az utolsó bonítás beérkeztével érdemes beszélni. Minthogy a verseny második napján az elitek világranglista-futamot kaptak, a versenykiírást és verseny-értéstit természetesen két nyelven készítették. Utólag meg kellett állapítani, hogy ez a befektetés nem fizette ki magát – a külföldiek csak nagyon kis számban jelentek meg. (Kivétel a svéd válogatott, erről még lesz szó.) Az utóbbi évek eléggé egybehangzó tapasztalatai alapján magyar kluboknak mindenesetre ajánlatos azon elgondolkozniuk, hogy érdemes-e WR futamra jelentkezni?

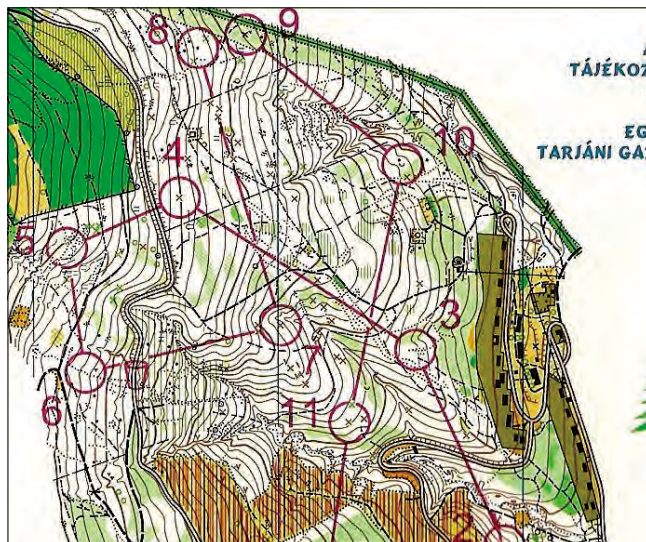
A versenyközpont Gyöngyöstarjánról északra a Borhy kastély melletti nagy tisztáson volt. Mint mindennek, természetesen ennek is van némi előtörténete. A tipós rendezések egyik fontos szempontja az is, hogy a versenyközpont közelében legyen elegendő parkolóhely. Az eredetileg kiválasztott terület nagy is volt, szép is volt és meg is volt tavaly decemberig, amikor is a területet kezelő erdészet az egészet beszántotta. A tartalékterület (ahol végül is a központ megvalósult) kisebb, de még szép is, jó is, mindaddig, amíg néhány héttel a verseny előtt a füves terület nagy részén fagymunkálást nem végeztek, miáltal a fű helyén csak a fakéreg maradt. Még így is szép volt, de a rendezők csalódottsága érthető.

Itt most némi ellenpontozásra van szükség, nehogy az olvasóban – fel-

téve, hogy van ilyen – az a képzet keletkezzék, hogy minden bajok okozója az erdészet. Tehát: az erdészettel a már jó ideje a Mátrában rendező Tipónak nagyon jók a kapcsolatai, ezt mutatja többek között az is, hogy a verseny egyik támogatója éppen az Egererdő Zrt. volt. Segítséget kaptak a versenyközpont kialakításában és működtetésében is. A kölcsönös megértést erősítő és az érdekeltek szempontjainak tisztázását elősegítő, a verseny megelőzően (Gerely Feri hatékony mediálásával) találkoztak az érdekeltektől klubok és az erdészet vezetői. Hasonló megbeszélések tovább javíthatják versenyrendezési lehetőségeinket. A Tipó kupa rendezői minden beszélgetésünk során kitértek arra, hogy az erdészet segít-

sége milyen sokat jelentett a verseny sikere szempontjából. Az erdészeti témát nem túlszólalva mégis említjük meg, hogy ma már az erdők egy része magántulajdonú, tehát az egyeztetést nem csak az erdőgazdasággal, hanem a magántulajdonosokkal is le kell folytatni – na ezen is túlvoltak.

Visszatérve az előkészületekhez, a mindig újításokra kész klub új bójáállványokat szerzett be: a vilánpásztor telepítéséhez használatos műanyag karót háziasítottak cseh gyártmányú SI-doboztartóval és alkalmanként kerékpárrögzítő sodronnyal. A végeredmény engem leginkább egy őszvérbe oltott szírnévre emlékeztet, de az erdőben a célszerűség veri az esztétikát. 150 m²-es sörstátor garantálta az időjárás-független fogyasztás lehetőségét – mint tudjuk, ez a Tipónál legalább annyira fontos, mint a pálya (esetleg ez a pálya:-). Na nem mintha a büfé sima ügy lett volna. Egy héttel a verseny előtt a korábban vállalkozó büfés visszalépett, ekkor hívták Robit Gántról, aki jött és az előadás meg lett mentve. Említsük még meg

Egy kis vitézkötés

A bölcsek tanácsa

a világranglista-szintű eseményköz-
lést is, Kocsik Árpai profi felszerelés-
sel érkezett és hozta a ma már tőle
méltán elvárt színvonalat.

Néhány figyelemre méltó adat a ver-
senyről: a három napon összesen
232 pont szerepelt, ebből az elsőn
81, a másodikon 106, a harmadikon
72 állt. (Nem állom meg, hogy fel
ne idézzek egyes rangsoroló ver-
sejnyeket, amelyeket kihozhatnak 20-30
pontból és még büszkének is rá.)
Három tízezres és egy tizenötezres
kivágat készült a három napra. A
teljes kinyomtatott terület 13 km²,
de közel 3 km² további kijavított
terep vár még kinyomtatásra egy
későbbi versenyen. Kísérő rendez-
vényként a 2. és 3. napon a viharos
sebességgel népszerűsödő mobilis
versenyt (őszintén bevallom Zolika
őrült ötletéért kezdetben egy kany-
i vasat nem adtam volna, ma meg
világszabadalom és hamarosan tren-
di wellness-ajánlat lesz) és a ma már
kötelező gyerekversenyt kell említe-
nünk. Tervben volt egy mikrosprint
a kastélyparkban, de a tulajdonosok
féltek a gypet. Szólunk itt még
egy kísérőrendezvényről, a bőr-
szűrésről. Horváth dr. és asszisz-
tense a piaci ár harmadéért rendelt
a verseny idején. Blogjában írta, hogy
a 32 szűrésen részt vett sporttár-
sunk közül ketten mutattak kóros
bőrelváltozást, további háromnak

A meNők

megelőző beavatkozást javasoltak,
háromnak pedig rendszeres ellenör-
zést. Ennél biztosan sokkal többen
jegyezték meg a Melanoma szót és
azt, hogy milyen fontos a bőr-
rák megelőzése.

És akkor a lényegről. Mihácz Zoltán
(Mihók) készítette mindhárom nap
pályáit. Komoly kihívást jelentett,
hogy a viszonylag nagyszámú és
terjedelmű irtáson és friss telepí-
téseken az átvágás tilos volt (csak
az utakat szabadott használni),
valamint, hogy a versenyközpont
környékén viszonylag kevés értékes
rész van. Ez utóbbi miatt a második
napon mind a rajt, mind a cél a ver-
senyközponttól jelentős távolságban

volt. Sokpontos, sokat forgó pályák
készültek, főként a részletek kiak-
názása céljából. Az ellenőrzőbírók
hiányolták az útvonalválasztásos
átmeneteket. Magam úgy láttam,
hogy – legalább is az elit pályák-
nál – Mihók derekasan próbálko-
zott néhány valóban szép hosszú
átmenettel, de minthogy szinte
mindenütt minden átfutható volt,
a logikus útvonal ritkán térhetett el
jelentősen a piros vonaltól. Sajnos
az elitversenyzők véleményét nem
ismerem, de a többszörös vitéz-
kötéses pályák számomra jelentős
(elméleti és esztétikai) élményt
nyújtottak. Az általam gyakorlat-
ban is megismert erdő szép volt, a
pályák kellemesek és jó méretűek
(de ezt csak azért mondom, hogy
legyen benne valami szeméyes is, a
VK futam nem a seniorokról szól).
Ami nem tetszett: a pontok gyakran
távrolról láthatóak voltak. Ennek oka
természetesen a tiszta szálerdő, de
orvosolható a bóják alacsonyabbra
helyezésével (ami viszont Mozsár
szerint szabályellenes és evvel a kör
bezárul).

És akkor a VK futamról egy pár
szót. A nemzetközi elitet ezúttal a
bükki edzőtáborból hazafelé tartó
svéd válogatott (+ a gyakori vendég
Martina Rakayova) képviselte. Bár
többször elhangzott, hogy a svédek
mennyire elfáradtak az edzőtábo-
rozáson, a női futam végeredménye
ezt nem igazán mutatta: az első
tizenkettőben 9 svéd volt, közöttük

A szpiker

VERSENYBESZÁMOLÓ

megbújva 4. Rakayova, 8. Szerencsi Ildikó (6,5 perc hátránnyal), 11. Simon Ágnes (+11 perc). A fiúknál egy kicsit jobb volt a mérlegünk. Pontosabban szólva Lenkei Zsolti harmadik helye 3 perccel a győztes és eggyel a második mögött egészen kiemelkedő, 6. Zsebeházy Isti, 9. Kerényi Máté, 10. Szabó András, a többi mind kék-sárga. Érdekesség, hogy az első napot megnyerő, a harmadik napon második és Zsebe Istivel közel azonos időket futott szlovák Pavol Bukovac, a VK-napon csak 13. tudott lenni. A versenyzők nyilatkozatai szerint a pályák korrektek, gyorsak, nem nagyon bonyolultak voltak, összhangban a terep adottságaival. A győztesidők a szokásos szép kerek számokhoz (60, illetve 90 perc) közeliek, bár valójában nem tudom, hogy mit ír elő a VK-szabályzat.

A verseny első napján több mint 500, a másodikon közel 600 résztvevő volt. A rendezők becslése szerint

a ballagás elvitt vagy száz további potenciális résztvevőt. Ez a létszám ma már hatalmasnak számít és jelzi, hogy a versenyző társadalom méltányolja, ha tesznek érte. Tovább tarolnak a Br futamok, olyannyira, hogy 35-ben már nem is volt más, F21-ben 43:31 a résztvevők aránya a Br-B összevetésben, a nők még nem ennyire elpuhultak, ott a B-ben 28-an, a Br-ben 22-en voltak. Különösen öröndetes a nyílt kezdőben indultak nagy száma (59). Az eredménylistára rápillantva egyértelmű, hogy igen sokan jöttek csak egy, vagy két napra, ami szintén a verseny vonzerejét mutatja.

A Tipó Kupák története hosszú és kacskaringós, voltak jók és kevésbé jók (rosszra én nem emlékszem). Az idei versenyt egészen biztosan a kiemelkedők között fogják emlegetni. Az egyesület jövőbeli terveit nem ismerem, de bízom benne, hogy ez lesz a mérce.

Lux Iván

Utánpótlás

HSE féloldal

Augusztus 8-9., Visegrád

Szeptember 5-6., Wiener Neustadt

**A Világbajnokság előtt és után,
várunk a Szentendre Kupán!**

www.astrois.hu/szentendrekupa

HÍREK A SZENIOR HONLAPRÓL

A www.mtfisz.hu címen **Tájfutás/szeniorok** kattintással elérhető honlapunkon új hírek találhatók:

A szenior egyesületi pontverseny élménye az idei első OB eredményei után: 1. HSE 36, 2. OSC 28, 3. TTE 23, 4. BEA 18, 5. HTC 15, 6. ETC 14, 7. PVS 12, 8. KTK 11 pont. Az első bajnokságon 33 egyesület szerzett bajnoki pontot.

Az Egyéni Összetett Bajnokság állásáról a júliusban megjelenő 6-os számban számolunk be, hiszen akkor már túl leszünk négy egyéni bajnokságon.

Vélemények az OHEB pályáiról

A közvetlenül a verseny után készített nyilatkozatok sok dicséretet, néhol kritikát is tartalmaznak az idei első bajnokságról. A feltett kérdés a következő volt: Hogy tetszett a verseny, főképp a pálya hosszára és technikai színvonalára tekintettel? Ízelítőül az N60-ban magyar bajnoki címet szerzett Grant Julianna

rövid véleménye: „Jó pálya volt. Nekem a hossza teljesen megfelelt, és a technikai szint is. Az első átmenet unalmas volt, de erről a rajt helye tehetett. A többit élveztem, és az elmúlt évek egyik legjobb hosszútávúja volt szerintem.” Érdemes elolvasni a további nyolc választ is.

Győzelem az idei első Szlovák – Magyar Szenior Találkozózn

A Postás Kupa április 12-i, második versenynapján zajlott az 1994-ben elindított vetélkedő 31. találkozója.

Az első napi eredmények alapján kijelölt csapattagok a találkozó emblémáját viselték rajtszámukon. A magyar csapat a hazai terepen 52:40 arányban győzött. A csapat összeállítása ez volt: nők:

Marosffy Orsolya OSC, Németh Zsoltné VHS, Vinczainé Kovács Ildikó PVS, Tömördi Ágnes HSE, Jenővári Gabriella HSE, Várady Szilvia DTC, Szabó Zsuzsanna MOM, Gelei Zsuzsa KTK, (Grant Julianna BÖF) és (Cser Krisztina SPA), férfiak: Borbás Nándor KAL, (Hajdu Martin TTE), Dezső Sándor HTC, Jakus Zoltán FSC, Rusvai László FSC, Mohácsy Tamás dr. GYÖ, Gyulai Zoltán MSE, Vankó Péter HSE, Pelyhe Dénes SDS, Hegedüs Zoltán OSC, Boros Zoltán HSE, Nagy Lajos ETC, (Nagy Dezső KTK) és Dudás István OSC.

A zárójelben állóknak nem volt ellenfele a találkozózn. Még mielőtt valaki a lebonyolítás hibájaként értékelné ezt, gondoljunk a visszavágóra, ahol esetleg a vendég magyar csapat lesz hiányos. Minden esetre bármely magyar szenior tájfutó bekerülhet a visszavágón (a Szlovák Nagydíjon, július 30 - aug. 2) a válogatottba, ha a válogatóként kijelölt versenynapon a megfelelő helyezést éri el. Ne feledjük: a versenyre a kedvezményes nevezési határidő június 1 (Infó: www.tuke.sk/obeh/gps).

A.Gy.

Sport- és rendezvényszervezők!

Ideai ajánlatunk rendezvény szervezéshez:

- rajtszámok: futó-, kerékpárversenyekre laminált papír alapon
- kordon szalagok: 10-40 cm szélességben
- reklám molinók ponyvára, reklámtáblák
- passztartó szalagok: szitázott vagy szublimált, egyedi felirattal vagy felirat nélkül

Díjazáshoz:

- érem: kétoldalas, öntött, egyedi felirattal
- éremszalag: egyedi feliratú, szitázott vagy szublimált
- póló, teniszpajzsa, pulóver több minőségben, széles színválasztékban, emblémázva
- fehér frottier fejpánt, emblémázva

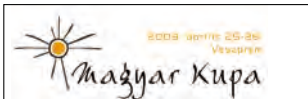
passztartó-szalag
ponyva-molinó
póló pulóver rajtszám
reklámtábla teniszpajzsa
érem éremszalag
fejpánt kordon-szalag
passztartó-szalag
ponyva-molinó
póló pulóver rajtszám

Grafic-Com Bt.

Máté István
1031 Budapest
Malomkerék u. 1.
Tel/Fax: 06/1-242-3945
Mobil: 06/20-9573165
e-mail: mathe@rubicom.hu

TÁJKERÉKPÁROS MAGYAR KUPA

2009. április 25-26., Öskü

A tájbringa hajnalán, az első világkupa-futamok idején Serdülő jóvóltából Magyarország többször adott otthont rangos nemzetközi versenynek (2000, 2001), melyek jó terepeken, korrekt térképekkel, színvonalas pályáival méltán találtak pozitív fogadtatásra az élmezőnyben. A folytatásra mégis sokáig kellett várni. Marosffy Dani ugyan már évek óta mondja, hogy neki lennének ötletei, de ehhez csak most csatlakozott lelkes rendezőgárda, elsősorban Mets Miki és Tólas Sándor személyében, a névsor azonban itt koránt sem teljes: részt vett a rendezésben szinte mindenki, aki él és mozog a hazai tájbringa háza táján, az OSC-ben, illetve tágabb értelemben Veszprém megyében. Márciusban már kezdett kirajzolódní hogy a marketing remekül sikerült, a verseny előtti héten pedig már biztosak lehettünk benne, hogy soha nem látott méretű mezőny jön össze Öskün. A 17 országot képviselő, 100 illetve 50 fős elit mezőny a VB-k

hangulatát idézte, és nem csak számszerűleg, de erősségét tekintve is. További 300 nevező pedig 17 különböző kategóriában mérhette össze erejét.

Nem véletlen vártuk nagy örömmel a versenyt, idén végre nem kellett Portugáliáig autózni, hogy hasonló színvonalú rendezvényen vehessünk részt, s az sem utolsó, hogy kedvenc tájbringás terepünkön mérhettük össze tudásunkat a világ legjobbjával. A Linda Büfé környéke szinte mindent tud, amire egy tájbringás vágyhat: sűrű úthálózat, gyors ösvények, rövid-fűvű, jól bringázható pampa, kellemes domborzat. A külföldi versenyzők nagyobb részének ismeretlen volt a terep, és szokatlan a stílusa: itt a nyílt részen hamar el kell felejtetni, hogy az utakat bogarászuk, helyette a domborzati formák és a növényzet nyújthatnak segítséget a tájékozódásban, s valljuk be, ez nem gyakori egy tájbringás életében.

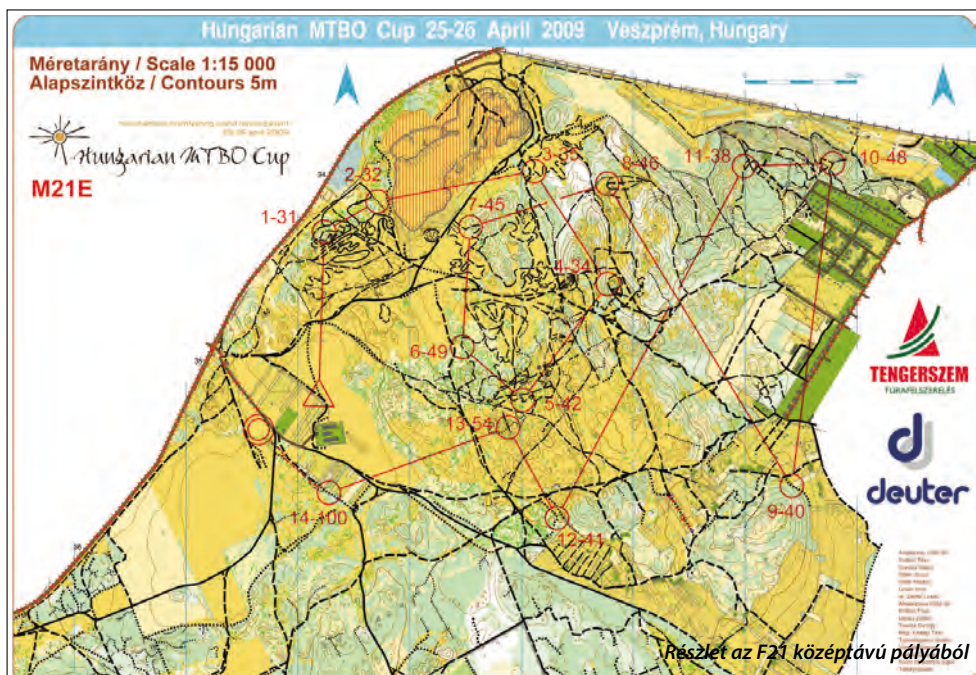
Én jól tudtam, mire számíthatok, mégis sok hiba csúszott az

első napi, kifejezetten technikásra sikerült középtávra. A vasárnapi hosszútáv merőben más stílusban kezdett: tömegrajttal vetettük be magunkat a nyiladékháló erdős részbe két farsztázott kör erejéig, majd egy immár 'egyeses' hurok meglátogatta a nyílt részeket, ahol ismét a finom térképolvasásé volt a főszerep. Itt aztán volt minden, ami egy versenyt izgalmassá tehet: helyezkedés a tömegrajtban, hajtás az első pontokra, fej-fej melletti küzdelem az első körben, magányos szakaszok a másodikban, komoly taktikázás az utolsó hurkon és sprintbefutó a célig. Talán nem túlzás, ha azt mondom, 10 éves tájbringás karrierem legizgalmasabb versenyén vettem részt. A rendezők szándéka szerint ez csak a kezdet: mostantól minden évben számíthatunk hasonlóra: jövőre valószínűleg az ismét bevezetésre kerülő Világkupa keretében, majd a középtávú tervek csúcspontját egy 2012-ben esedékes VB jelenti majd. Várjuk a folytatást!

Fűzy Anna

Egy sok bringás fotó

CSEH RONI, ÖRÖKÖS 2., A KÖZÉPTÁVRÓL:

„A szombati versenyen az elitek a pódiumról indultak látványosságként, két profi szpiker, Bíró Ádám és Maria Cutova konferálása mellett. Ádám a montis versenyek fenegyereke ahhoz képest, hogy életében először látott tájbríngá versenyt, nagyon ügyesen felkészült. Kicsit meglepődve nézegettek ugyan a külföldiek a rajtolásnál, miért szurkol ilyen lelkesen, hiszen ez a tájbríngában nem nagy divat, de aztán elkapta a hév az embereket és hangos tapsall biztatták az indulókat. Ez a nap az Öskü melletti motoros ösvények tanulmányozásának jegyében telt, ki gyorsabban, ki lassabban oldotta meg a feladatot, de mindenki egyöntetűen azon a véleményen volt, hogy nagyszerű terepet találtak a rendezők a versenyre. Több külföldivel beszélgettem, akik lelkesen

ecsetelték, hogy még edzőtáborozni is eljönnek ide. Azért gondolom, a rendezőknek lesz egy-két szava ehhez, hiszen, ha minden igaz, terveznek még ide világversenyt.”

RÓZSA LÁSZLÓ, A HOSSZÚTÁV IDEI MAGYAR BAJNOKA:

„A tömegrajttól rettegtem, nem tudtam elképzelni, hogy mind a száz induló ép bőrrel kikerül belőle, de végül is nem lett semmi baj. Kicsit beragadtam a rajtnál, de legalább sokat tudtam előzni az első pontokig. Utána már eléggé szétszakadt a mezőny, és csak pár fős csapatok szaggatták a láncokat a kis erdei ösvényeken. A pálya az első két térképen elég egyszerű volt, nagyobb hangsúly volt a fizikai kihíváson. Az utolsó, harmadik körre első magyarként mentem ki, de a méretarány-váltás és a kis ösvények nem

szerették volna, ha tartom a pozícióm, így amikor a kis kör első pontját közelítettem, már láttam, hogy Paul épp jön ki róla. Utol kellett érni, ebben aztán úgy kifáradtam, hogy a következő pontra megint kavartam. De ugyanekkor Paul is, úgyhogy mégiscsak sikerült visszaelőzni. Csak lassan, és még egy komoly hibával sikerült kikeveredni a motokrossz ösvények labirintusából, ahol aztán déjavu érzés kerített hatalmába: Egét láttam meg feljönni egy pontról. Lehetett vagy 15 mp előnye, már egész a pálya végénél jártunk, de az utolsó előttire ő is hibázhatott egy kisebbit, mert azt már közvetlen előttem fogta. A gyűjtőpont felé kegyetlen párviadalt vívtunk centiről centire, de szerencsére én bírtam jobban, így a cél felé már pár bringahosszal vettem az irányt. 38 kili után elégedetten hasaltam rá a térképtartóra, hogy ott aludjam ki fáradalmaimat.”

Részletes info. www.mtbo.hu

Címlap: A Postás kupán győztes svájci férfi váltó váltása

Hátsó borító: Családi befutás a HOB-on: Turcsán János (F40A) és Turcsán Gábor (F20E)

A BUDAPESTI TÁJFUTÓK SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA